

DVASINIS MAISTAS

REIKIAMU LAIKU

Tiktai tikėk, tiktai tikėk,
Viskas įmanoma, tiktai . . .

Kaip, dabar šiuo būdu:

Dabar aš tikiu, dabar aš tikiu,
Viskas įmanoma, dabar aš tikiu;
Dabar aš tikiu, dabar aš tikiu,
Viskas įmanoma, dabar aš tikiu.

Pasilikime stovėti dabar, palenkę savo galvas.

Viešpatie, tegul tai būna ne tik daina, bet dainavimas iš mūsų širdžių gilumos: „Dabar aš tikiu!“ Kartą mokiniai pasakė, po to, kai Jėzus padarė tiek daug galingų darbų, jie pasakė: „Viešpatie, dabar mes tikime“.

Jėzus paklausė: „Ar jūs dabar tikite?“

² Jie tarė: „Mes tikime, kad Tu viską žinai ir nereikia, kad koks žmogus Tave mokytų“. Taigi, Tėve, ši vakarą mes suvokiame, kad Tau nereikia mūsų mokymų, bet mums reikia Tavųjų. Taigi mes meldžiame, kad Tu išmokytum mus, kaip melstis, kaip gyventi, ir kaip tikėti. Suteik tai, Viešpatie, per šį tarnavimą šį vakarą. Jei mums ko nors trūksta, suteik mums tai, Viešpatie. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

³ Aš žinau, kad daugelis iš jūsų ši vakarą vėl stovite. Ir, lauke, sutikau grupes, kurie sakė, kad jie negali iėiti, ir jie klausosi savo radijo įvairiuose automobiliuose. Ir dabar mes pamėginsime užbaigti kaip galima greičiau šį vakarą, sekmadienio vakarą, mes pereisime prie maldos už ligonius, turėsime mados eilę, nors mes galime turėti vieną čia. Bet ši vakarą šį tarnavimą mes paskiriame maldai už ligonius.

⁴ Ir aš noriu, kad jūs dabar įsitvirtintumėte. . . šiose Šventose Dievo Pranašystėse, Tikėjime, šios valandos Tikėjime. Tikėjimas! Prireiks daugiau tikėjimo nei kada buvo kuriame kitame periode, nes šis turi būti paėmimo tikėjimas, būti paimtam. Ir taigi, mes norime, kad ši vakarą jūs patikėtume viskuo, ką matėte, girdėjote, Žodžiu, kuri girdėjote pamokslaujant, įvykusiais ženklais ir stebuklais, kuriuos matėte. Mes norime, kad visa tai kartu susikauptų jūsų širdyje, ir jūs apsvarstytumėte, ar tai yra Dievas ar ne.

⁵ Kaip senų laikų Eliziejus, pasakė: „Jei Dievas yra Dievas, tuomet tarnaukite Jam“. Ir jeigu Jėzus yra viso ko centras krikščionims, tuomet aš manau, mes turėtume išsilaisvinti nuo

viso kito ir likti ištikimi Jam. Atminkite, Jis yra Centras, Jis yra Šiaurinė Žvaigždė, Jis yra Pagrindinis, Jis yra Absolutas. Ir jeigu Jis yra Šiaurinė Žvaigždė. . . Yra vienintelis dalykas, kuris nukreips į šiaurinę žvaigždę - tai jūsų kompasas, su kuriuo jūs plaukiate. Ir Kompasas, kuriuo aš bandau, kas jūs plauktumėte, yra Žodis, ir Žodis visada nurodys į Jį.

⁶ Ir mes jaučiame, lyg eitume per didžiulį sielvarto ir išbandymų metą, laiko sumišimas ir nelaimės tarp tautų, ir vykstantys įvairiausi dalykai, ir kartais mane apima lyg. . . Kur aš bepažvelgčiau, atrodo tartum. . . laive, kuris yra jūroje. Ir aš buvau atsakingas už šį Laivą. Ir kaip mes ruošiamės tai padaryti? O čia dar ateina banga su tokia ketera, kuri šimtą kartų didesnė už mano laivą. Bet mes iškilsime virš kiekvienos iš jų. „Per Jį mes esame daugiau nei nugalėtojai“. Kapitonas, Vyriausias Kapitonas, įsikibęs, laiko gale esančią virvę, Jis ištrauks jį. Mes iškilsime virš kiekvienos iš jų.

⁷ Taigi, ši vakarą, taigi mes galime paskubėti ir išleisti jus anksčiau. . . Mes vertiname jūsų ilgas keliones, ir panašiai, ir kaip jums tenka važiuoti, ir kaip jūs pasiaukojate, kad atvyktumėte. Ir, suprantate, tai daro mane, kur aš tiesiog noriu atsistoti ir tiesiog toliau kalbėti, ir daryti viską, ką galiu, kad padėčiau jums. Bet kai aš esu čia, aš stengiuosi išspausti viską, ką tik aš galiu, kad galėčiau jums padėti šią akimirką, kurią mes esame čia. Tuomet jūs paimate. . . Jeigu jūs žmonėms vienu metu duodate per daug, jie negali to prisiminti. Jūs—jūs turite tiesiog paimti vieną dalyką ir laikyti tai tiesiai prieš asmenį, kol jie pamato tai. Ir tuomet, kai jie tvirtai įsideda tai į savo širdį, tuomet jie. . . tuomet mokyti juos kažko kito. Tiesiog mums einant žingsnis po žingsnio.

⁸ Taigi, jūs melskitės ir būkite drąsūs, ir dabar ši vakarą tikėkite išgydymu. Aš nemanau, kad čia yra koks nors klausimas jūsų mintyse, apie laiką, kuriame mes gyvename. Aš netikiu, kad jūsų mintyse yra koks nors klausimas apie tai, ar Dievas yra Savo žmonių tarpe ar ne. Aš manau, kad jūs visi tuo tikite. Ir aš. . . Mano mintyse nėra jokios abejonės apie tai. Ir aš—aš—aš žinau, mano žmonės, mano draugai, Kristaus draugai, Kristaus vaikai, tiki tu.

⁹ Ir tai man teikia didelį malonumą, pamatyti, kai tu žinai, kad turi Žinią iš Dievo, ir tu duodi tai žmonėms, ir matai, kad žmonės atsako į Ją. Tuomet jūs pažvelgiate atgal ir sakote: „Ačiū Tau, Tėve“. O, koks tuomet yra džiaugsmas, matyti vaikus, valgančius Duoną, kuri buvo jiems siūsta! Jūs suvokiate, tai buvo regėjimas prieš daugelį metų, tiesiai čia, šiuose maldos namuose? Teisingai, „Gyvenimo Duona“. Broli Nevili, jūs galbūt pamenate tai. Didingas laikas!

¹⁰ Dabar atsiverskime, jeigu jūs norite sekti skaitymą ar pasižymėti, tiesiog. . . Aš nemanau, kad būtų tinkama turėti

tarnavimą be Dievo Žodžio skaitymo ir kelių komentaru perdavimo, net jei tai būtų išgydymo tarnavimas ar bet kuris kitas. Mes visi suprantame. Aš manau, kad mūsų tarpe nėra svetimų. Ir mes visi suprantame, kas yra išgydymas. Tai ne tai, ką kas nors jums padaro; tai – ką Dievas jau yra jums padaręs. Išgelbėjimas yra toje pačioje linijoje. Vienintelis dalykas – tai pasiekti, kad žmonės patikėtų, jog tai yra Tiesa. Ir Dievas moko to Savo Žodyje, ir tuomet patvirtina tai tiems, kurie Juo patikės, nes Jis pasakė: „Viskas yra įmanoma tiems, kurie tiki“.

¹¹ Jūs sakote: „Dievui nėra nieko neįmanomo“. Jūs tikite tuo? Taip pat ir jumis, nėra nieko neįmanomo. „Nes viskas įmanoma tiems“, (Dievas yra vienas Asmuo) „tiems, kurie tiki“. Suprantate? Taigi nėra nieko neįmanomo jums, dėl jūsų, jeigu jūs tik galite patikėti.

¹² Dabar Pirmoje Karalių Knygoje, 17-ame skyriuje, aš noriu perskaityti pirmas septynias eilutes, Viešpačiui leidus.

Ir tišbietis Elijas, kuris buvo iš Gileado gyventojų, tarė Ahabui: „Kaip gyvas VIEŠPATS, Izraelio Dievas, prieš kurį aš stoviu, nebus per šituos metus nei rasos, nei lietaus, bet pagal mano žodį“.

Ir jam atėjo VIEŠPATIES žodis, sakydamas:

Eik iš čia, ir pasuk į rytus, pasuk į rytus, ir pasislėpk prie Kerito upelio, kuris yra prieš Jordaną.

Ir bus, kad tu gersi iš upelio; ir Aš įsakiau varnams tave ten maitinti.

Atkreipkite dėmesį, „tave ten maitinti“, ne kažkur kitur. „Ten!“

Taigi jis nuėjo ir padarė pagal VIEŠPATĮ, ar VIEŠPATIES žodį: nes jis nuėjo ir apsigyveno prie Kerito upelio, kuris yra prieš Jordaną.

Ir varnai jam atnešdavo duonos bei mėsos ryte, ir duonos bei mėsos vakare; ir jis gėrė iš upelio.

Ir po kurio laiko atsitiko, kad upelis išdžiūvo, kadangi nebuvo lietaus šalyje.

¹³ Viešpats tepriededa Savo palaiminimų Jo Žodžio skaitymui. Ir dabar, ši vakarą, aš noriu paimti iš čia temą, kuri vadinasi „dvasinis Maistas Savo metu“. Ši rytą mes turėjome pamoką apie—apie „Patarnaujant Dievui, arba bandant patarnauti Jam nesant . . . ne tuo laiku, ne tuo sezonu, ne toje vietoje, ar ne tas asmuo“. Ir dabar, tai yra: „Dvasinis Maistas Reikiamu Laiku“.

¹⁴ Šis pranašas, Elijas, mes žinome labai nedaug apie jį. Bet mes žinome, kad jis buvo Dievo tarnas, ir Dievo tarnas tai valandai.

¹⁵ Ir Dievas panaudojo Savo Dvasią, kuri buvo virš Elijo, jau tris kartus, ir pažadėjo dar du kartus; penkis kartus, dėl malonės. Jis panaudojo Ją ant Elijo; Ji nužengė ant Eliziejaus

dvigubu saiku; buvo ant Jono Krikštytojo; ir turėjo ateiti, tiesiog pasireikšti pagonių Nuotakoje; ir ateiti su Moze, kad pasiimtų žydus namo. Teisingai. Penkis kartus Dievas pažada naudoti Elijo Dvasią, ir jau padarė tai tris kartus.

¹⁶ Taigi, šis didis pranašas, mes nežinome iš kur jis atėjo. Mes žinome, kad jis buvo tišbietis. Bet kaip jis atėjo. . .

¹⁷ Mes nedaug žinome apie pranašus. Mes nežinome iš kur jie kilę. Labai retai. . . Nors, aš nežinau nei vieno, kuris būtų kilęs iš bažnyčios ar būtų turėjęs savo genealogiją. Tai buvo tiesiog paprasti vyrai, kurie buvo bebaimiai, ir, daugelį kartų - neišsilavinę. Ir jie patys, niekada nieko neužrašė. Izaijas ir Jeremijas, pora iš jų, padarė kai kuriuos užrašus, bet šis didis vyras Elijas, niekada nieko neparasė. Dauguma iš jų nerašė; galbūt jie negalėjo rašyti. Bet jie buvo vyrai, kurie buvo atšiaurūs. Biblijoje nėra žmogaus, panašaus į tuos senovės pranašus. Jie mesdavo iššūkį karalystėms, karaliams, žmonėms, bažnyčioms, ir visa kita, ir tvirtai stovėjo Dievo Žodyje, ir Dievas įrodė, kad jie buvo teisūs. Jie buvo labai atšiaurios asmenybės.

¹⁸ Ir tas Elijas buvo atšiauriausias iš visų jų. Jis buvo tyrlaukių žmogus. Jis atėjo iš tyrlaukių; jis gyveno tyrlaukiuose. Biblija sako, kad jis rengėsi gauruotai. Jis buvo apsvyniojęs aplink save avikailiu, ir aplink strėnas susijuosęs kupranugario odos gabalu, labai. . . su žandenomis ant veido, ir įsivaizduoju, kad, žiūrint į jį, jis buvo labai atšiauriai atrodantis vyras.

¹⁹ Bet mes ne. . . ne visi jie mirė. Jie ne visi—visi mirė. Nikėjos tarybos dienomis, daugelis iš jūsų, kurie skaitėte „*Ankstyvosios Bažnyčios Nikėjos Taryba*“, kai jie norėjo iš to padaryti organizaciją ir išardyti visas kitas bažnyčias, ir susieiti į vieną, kai jie turėjo tą Nikėjos tarybą, atšiaurūs vyrai kaip Eliziejus, atėjo ten iš tyrlaukių, mintantys tik augalais; didingi atšiaurūs vyrai. Bet aukštą postą turintys dvasininkai, šulai, valdant Konstantinui, ir panašiai, nutildė jų balsą. Nes anie, būdami pranašai, žinojo, kad Bažnyčios Nuotakos kviečio grūdas turėjo kristi į žemę, lygiai taip pat, kaip Jaunikio kviečio grūdas turėjo kristi į žemę. Ir ten jis pragulėjo tūkstantį metų.

²⁰ Štai kodėl jie rašo šiandien knygose: „Kur yra tas tylintis Dievas, kuris gali stovėti ir žiūrėti, matant nužudytus mažus vaikus ir moteris, liūtų sudraskytas į gabalus, sėdėti padangėse ir nieko apie tai nesakyti?“ Jie nežino Žodžio. Tas kviečio grūdas turi kristi į žemę. Kaip gali teisus Dievas stovėti ir žiūrėti į Savo Paties Sūnų, mirštantį ir apspjaudytą, ir taip toliau? Bet tai yra pagal Žodį, taip turi būti. Ir tokiu būdu yra net iki šios valandos.

²¹ Šis žmogus, jis buvo didis vyras. Priešais save jis turėjo nuodėmingą kartą. Ahabas buvo karalius, prieš jį, jo tėvas buvo blogas. Jau nuo Saliamono, ten vienas po kito buvo tik blogi karaliai. Ir šis vyras, Ahabas, kuris valdė Samarijoje dvidešimt dvejus metus, buvo blogiausias iš jų visų. Jis buvo tikras

modernistas. Žinoma, jis tikėjo religija. Ir jis turėjo viską pagal naujausią madą. Jis turėjo savo keturis šimtus žydų pranašų, visi jie buvo gerai išsilavinę ir išmokyti. Dievas jam siuntė vieną, ir jis tuo nepatikėjo, ir tai buvo Elijas.

²² Bet Elijas, šis tišbietis, buvo tyrlaukių žmogus. Ne švelnus žmogus; jis buvo atšiaurus vyras. Ir vieną dieną, po to kai Ahabas nusidėjo, kol Dievas daugiau nebegalėjo pakešti, Jis prakalbo Elijui tyrlaukiuose. Ir štai jis eina keliu į Samariją, kaip aš dažnai iliustruodavau; galbūt žilos žandenos styrojo ant jo veido, praplikusi galva blizgėjo saulėje, mažutės, senos siauros akys, ten, su lazda rankoje, su šypsena veide, nuėjo tiesiai pas Izraelio karalių, ir pasakė: „Net rasa neiškris, kol aš nepašauksiu jos“.

²³ Dieve, duok mums štai tokių žmonių, suprantate, žmonių, kurie žino, ką jie daro su TAIP SAKO VIEŠPATS.

²⁴ Taigi, mes sužinojome, kad prieš tai, kai jis tai padarė, kad Dievas pašaukė jį. Dievas kalbėjo jam ir, todėl, jis nieko nebijojo. Jis nebijojo savo žinios, kad tai neįvyks; jis žinojo kad tai įvyks! Jis žinojo, kad tai buvo pagal Viešpaties Žodį, ir jis žinojo, kad jis buvo Dievo pranašu tai valandai. Todėl, ar karalius nukirs jam galvą, imes jį į kalėjimą, ką jie bepadarytų, tai jam nedarė jokio skirtumo; jis turėjo pavedimą: „TAIP SAKO VIEŠPATS“, tiesiai karaliui į veidą. Koks atšiaurus asmuo! Bet prieš tai, kai jis tai padarė, išpranašavo šią didelę sausrą . . .

²⁵ Nes Dievas nepaliks nuodėmės nenubaustos. Turi būti bausmė. Kokia nauda iš įstatymo be bausmės? Ką gero darytų tai, sakykim: „tai įstatymo pažeidimas - važiuoti per šviesą“, ir už tai jokios baudos, ar už tai nėra jokios bausmės? Tai nebūtų įstatymas. Taigi, yra bausmė už nuodėmę. Ir kai Dievas duoda įstatymą, ir tas įstatymas—įstatymo nepaisoma, tuomet už tai turi būti bausmė.

²⁶ Ir ši tauta pažeidė visus Jo įstatymus. O, jie turėjo didelę bažnyčią, jie turėjo šventyklą. Jie turėjo gausybę išsilavinusių žmonių. Jie turėjo pranašus visoje šalyje, turėjo jiems mokyklas, išleidžiančias juos kaip mašinas. Ir jie turėjo daug pranašų, jie turėjo daug kunigų, jie turėjo daug Rašto žinovų, ir jie turėjo apščiau religijos, bet jie buvo toli nuo Dievo Žodžio. Todėl Dievas pašaukė žmogų visai ne iš jų gretų, ir pasiuntė jį su TAIP SAKO VIEŠPATS.

²⁷ Ir atkreipkite dėmesį, kaip Jis rūpinasi Savaisiais. Prieš tai, kai Jis pasiuntė šį pranašą su žinia, Jis pasakė: „Eljiau, nueik ir pasakyk karaliui Ahabui šiuos dalykus. Ir dabar, kai padarysi, tuoj pat pasitrauk nuo jo, nes Aš paruošiau vietą, kur tau eiti sausros metų. Aš pasirūpinsiu tavimi, Eljiau, jeigu tu tik pamokslausi Mano Žodį, daryk tai, ką Aš tau liepsiu daryti“.

²⁸ Dabar, ši vakarą, aš ruošiuosi parodyti šį didį Elijo tarnavimą ir Elijo metą, kaip provaizdį, su valanda, kurioje mes dabar esame. Aš manau, kad tai yra tobulas provaizdis. Aš galvoju

apie tautas. . . jei aš. . . mes turėsime laiko sugrįžti, bet aš noriu palikti pakankamai laiko maldos eilei.

²⁹ Taigi, jeigu mes sugrįžtume ir pažiūrėtume, Izraelis buvo užvaldęs Palestiną tuo pačiu pagrindu, kaip ir mes užvaldėme Jungtines Valstijas. Mes atvykome į šias Jungtines Valstijas ir išstūmėme čiabuvius, kurie buvo indėnai, ir užvaldėme žemę. Ir taip pat padarė Izraelis, atėjęs į Palestiną, vadovaujant Jozuei, vadovaujant Dievui, ir išstūmė vietinius gyventojus bei užėmė žemę.

³⁰ Ir jų pirmi karaliai buvo galingi vyrai: Dovydas, Saliamonas, didis vyras. Mūsų pirmi prezidentai buvo didys vyrai: Vašingtonas, Linkolnas, ir taip toliau. Tuomet galiausiai prezidentai ar karaliai visą laiką vis labiau gedo, ir galiausiai jie užbaigė su Ahabu. Tikslus provaizdis, būdingas mūsų dienai. Ir žmonės, tapo tokie šiuolaikiški, kad jie nebenori girdėti tikrojo Viešpaties Žodžio.

³¹ Ir jūs galite įsivaizduoti, tokiems šiuolaikiškiems žmonėms, ką jiems reikėtų tikras Dievo tarnas. „Na, jis buvo pamišęs, jis buvo išprotėjęs. Tokio dalyko negali būti“. Jie buvo religingi, labai religingi. Jie turėjo nuoširdžių vyrų, jie turėjo nuoširdžių žmonių. Jie buvo labai religingi.

³² Taigi jis žinojo, kad prireiks daugiau nei tik įprastos teologijos, prireiks daugiau nei—nei bet kurios įprastos žinios, prireiks daugiau nei tik pamokslauti Žodį, kad sudaužyti jų akmenines širdis. Jis žinojo, kad tam reikėjo TAIP SAKO VIEŠPATS, kad nuleistų tą teismą ant žmonių, jis žinojo, kad kai jis išėjo su TAIP SAKO VIEŠPATS. Ir tai buvo TAIP SAKO VIEŠPATS. Atstumti Tai - reiškę teismą. Mes taip pat tai matome mūsų dienomis. Mes matome tai bet kuriomis dienomis. Nieko nebelieka, išskyrus teismą, kai jūs peržengiate malonės liniją.

³³ Taigi, tas provaizdis ten, kur aš ketinu pateikti Eliją, kaip provaizdį su bažnyčia šiandien, su šios dienos bažnyčia. Tiesiog prieš teismą, jis gavo tą žinią. Elijas, jis simbolizavo natūralų rūpestį, savo žemišku maistu, kadangi dabar nebelis, pagal Dievo Žodį, tris metus ir šešis mėnesius, ar kol Elijas jį pašauks. „Kokį laiką tu pasakysi, Elijau, tai taip ir bus“. Todėl jis nuėjo pas karalių, ir pasakė: „Net rasa neiškris, kol aš nepašauksiu jos“. Na ir našta tai, ar ne? Tai bent žinia!

³⁴ Ir dabar mes tai pateiksime kaip provaizdį su šiandienos dvasine sausra. Taigi, mes visi žinome, mes aiškiai suprantame, kad šalyje šiandien yra didelė dvasinė sausra, dvasiškai kalbant. Ir, žinote, tai numatė pranašai, tiesiog bus prieš pat antrąjį Kristaus Atėjimą, pasakė: „Šalyje kils badas ir tai bus ne tik dėl duonos, bet dėl Dievo Žodžio girdėjimo“. Ir ta diena yra dabar: „girdint tikrą Dievo Žodį“. Taigi, tai sugretina žemišką sausrą su dvasine.

35 Nuodėmė ir netikėjimas, per netikrus mokytojus ir modernistus bažnyčioje, atvedė prie šio ateinančio besiantinančio teismo stovio. Tuomet jie nusisuko nuo Dievo Žodžio ir Jo pranašo, į modernius Žodžio teologinius terminus.

36 Jūs atkreipėte dėmesį čia, tai būtent tokiu metu, kai Dievas visada kažką iškelia. Kadangi, Jis, visada, Jis nieko nedaro, kol pirmiausia neapreiškia to žmonėms, ir Jis visada apreiškia tai per Savo tarnus.

37 Taigi, bet Elijas, tuo laikotarpiu, turėjo slaptą vietą, kurią Dievas iš anksto numatė jam, kad eitų. Tai dalykas, kurį mes dabar norime pamatyti, tiesiog prieš mums turint maldos eilę. Elijas turėjo slaptą vietą, parūpiną paties Dievo. Taigi, bažnyčia niekada jam jos neparūpino, karalius niekada jam jos neparūpino, jis pats tuo nepasirūpino, bet Dievas parūpino slaptą vietą Elijui, kad sausros metu būtų visą laiką maitinamas, kur jo maistas buvo parūpinamas diena iš dienos. Jam nereikėjo nuogaustauti, kas įvyks rytoj ar nuogaustauti, kad pasibaigs atsargos. Dievas pasakė: „Aš įsakiau varnams ir jie maitins tave“. Koks nuostabus dalykas, provaizdis mūsų slaptos vietos Kristuje.

38 Kol pasaulio taryba ir visa tai, kas vyksta šiandien, sako: „Stebuklų dienos praėjo“. Didingos Dievo jėgos buvo patrauktos iš bažnyčių. Atrodo, kad jie nebeturi nieko kito, tik „skambanti varį ir žvangančius cimbulus“. Mes žinome, kad tai yra tiesa. „Ir turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadantys Jėgos“.

39 Tai lygiai tas pats dalykas, kurį padarė Dovydas, šį rytą, su jaučių vežimais, pasitraukė nuo Žodžio. Kai Žodis buvo pateiktas ir duotas jiems, jie nenorėjo Jo; todėl, jie pasitraukė nuo Jo.

40 Tai štai ką tie žmonės padarė Elijo dienomis, pasitraukė nuo Žodžio. Jie manė, kad jie turi Žodį, bet jie neturėjo Jo. Taigi, atkreipkite dėmesį, tuomet. . .

41 Tuo laikotarpiu, kai jis ruošėsi nubausti netikintįjį, Jis tikinčiajam padarė kelią. Tuos pačius dalykus Jis daro kiekvieną kartą. Dienomis, kai Jis ruošėsi sunaikinti pasaulį vandeniu, Jis padarė išsigelbėjimo kelią Nojui. Dienomis, kai Jis ruošėsi paskandinti Egiptą, Jis padarė išsigelbėjimo kelią per jūrą Savo tautai. Kaip Dievas padaro savo kelią! Ir ten, kur nėra kelio, Jis yra tas Kelias. Jis yra tas Kelias!

42 Dabar mes suvokiame, kad mes stovime prieš kažką . . . vieną iš didingiausių valandų, kurią istorija kada nors žinojo. Tai nėra būtent kovinė galvutė su ryškiai blizgančia raketa, su pritaisyta ant jos galvute, kurios mes turėtume bijoti. Tai bažnyčios, kurių mums reikėtų bijoti. Tai valanda, kurią mes gyvename, kad mes turėtume stebėti.

43 Taigi atkreipkite dėmesį, bet Dievas padarė Elijui kelią, kad jis išvengtų to. Ir Jis padarė kelią Savo tikintiems vaikams, kad išvengtų to dabar, rūstybės ir dalykų, kurie ateis.

44 Nes Dievas nebūtų teisus, nuteisęs tuos žmones ir pasiuntęs jiems bausmę, nugramzdinęs Sodoma ir Gomora, ir paskandinęs Kapernaumą jūros viduryje, ir pasmerkęs tas kartas, Sodoma ir Gomora, ir tuomet leistų mums daryti tuos pačius dalykus, ir likti nenubaustiems. Mes esame tikri dėl teismo, kaip ir jie buvo tikri dėl teismo. Taigi, mes pastebime, kad . . .

45 Kai atsiranda šie dalykai, tos dienos modernios kryptys, Dievas tą dieną pakelia žmogų, ar greičiau, pakelė žmogų, kad kovotų su jėgomis, ir jie neklaušė to. Jie manė, kad jis buvo pamišęs: „Jis išprotėjo. Jis tiesiog buvo senas fanatikas, kvailys iš tyrlaukių, kažkoks kaimietis“. Bet, vis dėlto, jis turėjo Viešpaties Žodį.

46 „Žodis nereiškia to, ką Jis sako“, - kalba jie šiandien. „O, na, Biblija yra istorinė knyga“. Spėju, jūs matėte tai, ką jie teigia, kad „Ieva suvalgė ne obuolį, ji suvalgė . . .“ Kas tai buvo? Aš manau. . . „Tai buvo abrikosas“, - dabar jie sako. „Tai buvo abrikosas“. Ir tuomet, kad: „Mozė niekada nepervedė vaikų per Raudonąją jūrą. Tai buvo didelis nendrynas, iki pat kito jūros galo, ir jis perėjo nendrių jūrą“. Tuomet kaip vanduo, v-a-n-d-u-o, atsistojo lyg siena iš abiejų pusių, kaip tuomet jie perėjo sausa žeme? O, kokia nesąmonė! Bet, jūs suprantate, prireiks panašios dienos, kad žmonės užsitrauktų Dievo rūstybę. Tai daro.

47 Jie sako, kad nėra tokio dalyko kaip—kaip tie. . . Netgi bažnyčios žmonės netiki stebuklais. „Aš duosiu jums tūkstantį dolerių, - sako jie, - parodyk man stebuklą. Parodyk man stebuklą!“ Na, jie negali pamatyti to, jei prieš juos būtų padaryta dešimt tūkstančių dalykų. Na ką gi, jie, jie niekada to nematys.

Jūs sakote: „Tai neįmanoma“. O, ne - tai įmanoma.

48 Elijas kartą buvo Dotane, ir užėjo Sirijos kariuomenė, ir apsupo miestą, kad paimtų jį. kadangi jie žinojo, kur buvo tautos galia - buvo tame pranaše. Na, karalius. . . Vienas iš vyrų pasakė Sirijos karaliui, pasakė: „Na, tu žinai, pranašas Elijas, tišbietis, papasakoja Izraelio karaliui tai, ką tu kalbi savo slaptame kambaryje“.

49 Pasakė: „Eikite ir atveskite tą vaikina! Tai vyrukas, kuris trukdo mums“. Ir visa Sirijos armija apgulė Dotaną. Jie visi buvo jį apsupti.

50 Ir Geahazis, pranašo tarnas, pabudo, ir tarė jam: „O, mano tėve, čia visur aplink mus kariuomenės. Mes esame visiškai apsupti“.

51 Jis atsakė: „Na, su mumis yra daugiau negu su jais“. Suprantate?

Ir Gehazis apsižvalgė aplinkui, tarė: „Aš nieko nematau“.

⁵² Jis pasakė: „Viešpatie Dieve, atverk jaunuoliui akis“. Ir jo akys atsivėrė, ir visos kalvos buvo pilnos Angelų ir kovos vežimų, išsidėsčiusių aplinkui, nematomos Pajėgos.

⁵³ Elijas nuėjo tiesiai ten, ir Biblijoje sakoma: „Jis juos apakino“. Jis nuėjo pas juos, jie buvo apakinti jo atžvilgiu. Išėjo ir pasakė: „Ar jūs ieškote Elijo?“

Jis atsakė: „Taip, mes jo ieškome“.

⁵⁴ Pasakė: „Eime, pasakysiu jums tiesiai, kur jis yra“, ir nuvedė juos tiesiai į pasalą, tiesiai ten, kur išėjo kariuomenės ir sučiupo juos.

⁵⁵ Taigi, Biblijoje sakoma: „Jis apakino juo“. Tai viską pasako. Ir žmonės šiandien tokie dvasiškai akli, nors Viešpats Dievas nužengė tarp žmonių ir daro viską, dalykus, kuriuos Jis pažadėjo, jie vis tiek To nemato. Jie yra dvasiškai akli; nepažįsta Dievo, nepažįsta Jo didžios Jėgos. Taigi, mes pastebime, kad jie padarė tai Elijo dienomis, ir jie tebedaro tai šiandien. Dievas juos apakina. Šiandien jie sako, kad: „Nėra stebuklų, nėra tokio dalyko, visa tai yra emocijos“.

⁵⁶ Ir jie kalbėjo tą patį apie Eliją, nes kai jis buvo paimtas ir Eliziejus užėmė jo vietą, jaunas vyras, prapliko, jaunas, vaikai bėgo jam iš paskos, ir sakė: „Senas pliki, kodėl tu nepakilai kartu su Eliju?“ Matote, jie netgi iš pat pradžių Tuo netikėjo, žmonės, po to, kai buvo padaryta tiek daug dalykų. Ir šis didis Dievo vyras buvo perkeltas į dangų ugniniu vežimu, ir žmonės vis dar netikėjo Tuo. Ir jų maži vaikai bėgo iš paskos ir sakė: „Senas pliki, kodėl tu nepakilai?“ Suprantate? Ir tuomet pranašas prakeikė vaikus, ir meška užmušė keturiasdešimt du iš jų.

⁵⁷ Dabar, atkreipkite dėmesį. Šiandien, kaip tai buvo tuomet, jie savaip aiškina Žodį. Taigi, jeigu jie nori taip daryti, tai jų reikalas, bet jie mėgina priversti mus tuo patikėti. Biblijoje sakoma, kad: „Šis Dievo Žodis nėra asmenišką aiškinimą“. Dievas daro Savo Paties išaiškinimą. Dievas patvirtina Savo Žodį, ir tai yra Jo išaiškinimas. Kaip aš daugelį kartų sakiau, Jis pradžioje pasakė: „Tebūnie šviesa“, ir buvo šviesa. To nereikia išaiškinti; tai įvyko. Jis pasakė: „Mergelė pastos“, - ji pastojo. Jis pasakė, kad Jis: „išlies Savo Dvasią“, - Jis padarė. Ir Jis pasakė: „paskutinėmis dienomis“, dalykus, kuriuos Jis darys, ir Jis daro tai! Tam nereikia jokio aiškinimo; Dievas daro Savo Paties išaiškinimą. Nesvarbu ką sako kvailas žmogus, tai nei kiek Dievo nesustabdo.

⁵⁸ Kai Jėzus buvo žemėje, Jam teko kovoti su tokiu pat netikėjimu, kokį mes turime šiandien, o gal ir daugiau. Bet tai Jo nesustabdė; Jis ėjo tiesiai, vykdydamas ir atlikdamas Savo pareigą, ir Dievas patvirtino viską, ką Jis darė. Jis pasakė: „Aš ne Pats. Mano Tėvas ir Aš esame viena; Jis gyvena Manyje. Tai ne Aš, kuris daro darbus, tai Tėvas, kuris gyvena Manyje. Ir jeigu Aš nedarau Jo darbų, tuomet netikėkite Manimi; Bet jeigu Aš

darau darbus, ir vis dar jūs negalite patikėti Manimi - tikėkite darbais“. Suprantate? Kitais žodžiais, jie. . . „Ištirkite Raštus“, - Jis pasakė: „nes juose jūs manote turį Amžiną Gyvenimą, per Raštų pažinimą. Ir Patys Raštai, liudija apie Mane“. Amen! Koks tvirtinimas! „Jie yra tie - Raštai, - kurie jums sako, kas Aš esu“, - pasakė Jėzus.

⁵⁹ Ir jie, Raštai, kurie jums pasako valandą, kurioje mes gyvename. Ir tai, ką jūs matote padaryta, tai yra Pats Dievas tarp Savo žmonių. Niekas negali prikelti mirusiojo, tik Dievas. Niekas negali daryti to, ką Jis daro dabar, tik Jis. Nes Biblijoje pasakyta: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

⁶⁰ Taigi, mes matome tą šiuolaikišką žmonių tendenciją: „O, tos dienos praėjo, nėra tokio dalyko kaip stebuklai. Visi žmonės yra sužadinti emociškai“.

⁶¹ Paklauskite to pranašo, Elijo, šaukiančio prieš juos ir jų teologus. Atkreipkite dėmesį, pastebėkite, jis kalbėjo lyg jis būtų Pats Dievas. Elijas kalbėjo lygtai jis būtų buvęs Pats Dievas: „Rasa neiškris iš dangaus, kol aš nepašauksiu jos“. Amen! Taip, pone. Pranašas taip ilgai buvo Dievo Artume!

⁶² Senojo Testamento pranašai, ar bet kuriuo laiku, kai jie gyveno Dievo Artume, kol jie tapdavo Žodžiu, jų Žinia yra Pats Žodis. Ir, atminkite, jis pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Ir kai tie vyrai turėjo tas žinias iš Dievo, ir jie tapo taip apgaubti, kad jų pačių mąstymas. . . Tai galbūt buvo prieš jų mąstymą, jie galbūt negalėjo to gerai pamatyti. Bet jie kalbėjo Dievo Žodį: „TAIP SAKO VIEŠPATS“.

⁶³ „Nebus jokio lietaus, kol aš jo nepašauksiu“. O, koks tvirtinimas! Jis buvo Dievo Artume ir buvo taip tobulai patvirtintas. Ir, atminkite, tai taip pat matyti Amoso 3:7: „Viešpats Dievas nieko nedarys, kol pirmiau Jis neapreikš to Savo tarnams pranašams“. Pasakė: „Neiškris jokio lietaus!“ Jis pirma. . .

⁶⁴ Jie juokėsi iš jo, jie galvojo, kad jis pamišęs: „Tas fanatikas!“ Bet, suprantate, jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS, kad nelis. Ir, Dievas, prieš jam tai padarant, Jis apreiškė tai Savo tarnui Elijui. Ir jis buvo patvirtintas, įrodytas pranašas, todėl žmonės turėjo atgailauti. Bet, vietoje to, jie juokėsi iš jo, sakė: „O, mes turime užtektinai lietaus! Rezervuarai pilni. Upės teka gerai“.

⁶⁵ Biblijoje tai pasakyta: „Nebuvo net rasos tris metus ir šešis mėnesius“. Visi upeliai ir vandenys išdžiūvo, visur. Tai nebuvo šis žmogus, tai buvo Dievas, kuris kalbėjo per tą žmogų. Tai buvo, tas „Aš“. Mes visuomet žinome. Taigi jis. . .

⁶⁶ Mes sužinome, kad, kai ateina žmogus, siųstas iš Dievo, iš anksto Dievo numatytas, su tikru TAIP SAKO VIEŠPATS, žinia ir pasiuntinys yra viena, ir tas pat. Kadangi jis yra siųstas pristatyti TAIP SAKO VIEŠPATS, Žodis į Žodį, taigi jis ir jo žinia yra tas pats.

67 Denominacinis žmogus, globojamas denominacijos - jis ir bažnyčia yra „viena“. Teologas pagal teologiją, sukurtą tam tikros denominacijos, jis ir jo žinia yra viena; teologijos bažnyčia - teologas. Teisingai.

68 Tuomet kai žmogus ateina su TAIP SAKO VIEŠPATS, jis ir Žinia yra viena. Ir kai Elijas atėjo su TAIP SAKO VIEŠPATS, jis ir jo žinia buvo viena. Tiesiog kaip Jėzus, kai Jis atėjo, Jis buvo Žodis, Švento Jono 1. Taigi Dievo Žodis ir laikotarpio pasiuntinys buvo tas pats dalykas, visą laiką. Teisingai.

69 Jėzus buvo Žodis, apie kurį buvo pranašauta. Jis buvo, tai ką pranašai sakė įvyksiant: „Mergelė pastos ir pagimdys šį Kūdikį“. Grįžtant į pradžia, Dievas kalbėjo, pasakė: „Moters Sėkla sumuš gyvatės galvą, ir ji sumuš jos kulnį“. Visos šios pranašystės buvo duotos. Dovydas šaukė, visi likusieji pranašai per visus laikotarpius, kalbėjo apie Jį. Jis buvo tas išreikštas Žodis! Aleliuja!

70 Dabar jūs matote, prie ko aš bandau prieti? Aš kalbėjau su jumis pakankamai aiškiai ši rytą. Argi jūs nematote gyvojo Dievo valdžios gyvoje Bažnyčioje, Nuotakoje? Ligoniai išgydomi, mirusieji prikeliama, luošieji vaikšto, aklieji regi, Evangelija keliauja tolyn Savo jėgoje, nes Žinia ir pasiuntinys yra tas pats. Žodis yra Bažnyčioje, asmenyje.

71 Dievo Žodis buvo Elijuje, kai jis nuėjo ten su TAIP SAKO VIEŠPATS, ir pasakė: „Nebus lietaus“. Tai nebuvo Elijas; tai buvo Dievas Elijuje.

72 Aš daugeli kartų sakiau, kaip ponias iš „Krikščioniško Mokslo“, kartą man pasakė. Aš daugelį kartų apie tai pasakojau. Ji pasakė: „Pone Branhamai, jūs per daug giriatės Jėzumi“.

Aš pasakiau: „Tikiuosi, kad tai vienintelis dalykas, už kurį man reikės atsakyti“.

Ir ji pasakė: „Jūs bandote Jį padaryti Dievišku“.

Aš atsakiau: „Jis buvo Dieviškas“.

73 Pasakė: „O, Jis buvo pranašas, Jis buvo geras žmogus, bet Jis nebuvo Dieviškas“.

74 Ir aš pasakiau: „Na, parodykite man bent vieną Rašto vietą, kurioje sakoma, kad Jis nebuvo“.

75 Ji pasakė: „Švento Jono knygoje, sakoma, kad Jis ‚verkė‘, kai Jis nuėjo prie Lozorius kapo“.

76 „Na,“ - pasakiau, - „žinoma, Jis verkė. Jis buvo ir žmogumi, ir Dievybe. Jis buvo žmogus, kai verkė; bet Jis buvo Dievas, kad prikeltų mirusįjį“. Teisingai. Aš pasakiau: „Jis buvo žmogus, kai alko; bet Jis buvo Dievas, pamaitinantis penkis tūkstančius, su dvejomis bandelėmis ir penkiomis žuvimis“. Teisingai. „Jis buvo žmogus, miegantis valtys gale; bet tai buvo Dievas Jame, kuris galėjo nuraminti vandenį“. Kodėl? Jis ir Jo Žinia buvo viena.

⁷⁷ Jis pasakė: „Aš ir Mano Tėvas esame viena. Mano Tėvas gyvena Manyje“. Jis buvo Dievybės pilnatvė kūne.

⁷⁸ Aš manau, kad tai buvo taip nepaprasta aną dieną, kai aš pateikiau *Septynis Bažnyčios Periodus*. Pradedant nuo to, kad aš—aš negalėjau suprasti, kaip Jėzus stovėjo ten su tais . . . su tuo baltu ant Jo, štai taip, pasakyta: „Jo plaukai buvo balti kaip vilna“. Aš negalėjau suprasti, kaip trisdešimt trejų metų vyras galėjo būti sniego baltumo.

⁷⁹ Aš paskambinau geram teologui, sekmininkų teologui, geram brangiam draugui. Na, tai buvo brolis Džekas Moore. Jis yra sumanus, protingas vyras. Jis pasakė: „Broli Branhamai, tai buvo pašlovin tas Jėzus. Štai kodėl jis taip atrodė po to, kai Jis buvo pašlovin tas“. Ne, aš negalėjau tuo patikėti. Ne.

Aš—aš—aš pasakiau: „Na, broli Moore, ačiū tau“.

⁸⁰ Aš nuėjau ten į kambarį ir kreipiausi į Dievą. Aš pasiėmiau savo abėcėlinę rodyklę, kad surasčiau Jį Danieliaus knygoje, kur tai pasakyta, „Ir jis atėjo prie Dienų Patriarcho, Kurio plaukai buvo balti kaip vilna“. Aš pasakiau: „Viešpatie, aš—aš—aš nežinau ką ir pasakyti, ir aš turiu atsakomybę“. Taigi, tai buvo prieš se- . . . ir atminkite, prieš tai, kai buvo atidengti Septyni Antspaudai, maždaug prieš metus ar daugiau. Aš meldžiausi ten: „Viešpatie, kas tai buvo?“

⁸¹ Ir aš pažvelgiau, prieš mane stovėjo, ten stovėjo vyras, ir jis buvo teisėjas, ir jis dėvėjo baltą peruką. Senovės dienų senieji teisėjai dėvėdavo baltus perukus, kad parodytų, jog jis buvo aukščiausia valdžia.

⁸² Ir tuomet, kai aš pamačiau Jėzų su baltu peruku, aš pasakiau, kad tai tik patvirtina tiesą, kurią mes žinome, kad Jis yra Aukščiausia Valdžia. Dievas paliudijo tą patį ant Atsimainymo kalno, sakydamas: „Tai yra Mano mylimas Sūnus, Jo klausykite, Aukščiausios Valdžios!“

⁸³ Tuomet grįžtant čia į Septynių Antspaudų pradžią, kai tie septyni Angelai nužengė tos piramidės pavidalu, atsistojo ten ir pasakė man, kad sugrįžčiau čia ir kalbėčiau apie tuos Septynis Antspaudus, ir Jis bus su manimi, Jis parodė man kas jie buvo, tie prarasti dalykai. Aš visuomet galvoju, kad tai buvo užantspauduota Knygos gale, ir tai būtų kažkas, kas nebuvo užrašyta Knygoje, bet paaiškėjo, kad tai tapo žinoma, jog Jis negali to padaryti. Tai nėra kažkas, kas užrašyta Knygoje. . . Tai kažkas, kas buvo paslėpta Knygoje. „Nes kas tik atims vieną Žodį iš Jos ar pridės vieną žodį prie Jos. . .“ Taigi, tai yra paslaptis, kuri buvo Knygoje šiuose septyniuose bažnyčios perioduose. Kiekviena iš jų pateikė paslaptį, viską apie vandens krikštą ir tuos kitus dalykus, kurių jie taip ilgai ieškojo apgraibomis.

⁸⁴ Tuomet, kai tai iškilo, didelės observatorijos Kalifornijoje, ir buvo pastatytos Meksikoje, Tusone, visur, ir nufotografavo

Tai. Tai buvo paslaptingas reginys. Brolis Fredas Sothman čia, sėdintis tiesiai ten gale, ir aš, ir brolis Džin Normanas, stovėjome tiesiai ten, tuomet kai Tai pakilo. Jie nufotografavo, jie vis dar nežino kas tai. Čia prieš kurį laiką, visi kalbėjo: „Pažvelkite čia. Tai atrodo kaip *tai*, ir tie Angelų sparnai, kaip jie ten susiglaudė“.

⁸⁵ Vieną dieną, pasukęs ją į dešinę, pažvelgiau, ten buvo Jėzus Kristus, tiesiog toks idealus kaip Hofmanas yra Jį nutapęs. Jis stovėjo ten su baltu peruku, žvelgdamas žemyn į žemę, parodydamas, kad Jis yra Aukščiausia Valdžia. Dangūs tai skelbia, Biblija tai skelbia, Žinia tai skelbia - visi tą patį. Aukščiausia Valdžia, su baltu peruku; jūs matote Jo juodą barzdą apačioje. Daugelis iš jūsų matėte tą nuotrauką. Mes ten ją turime. Tiesiog pasukite ją į dešinę, šonu, pažvelkite į ją. Tai Jis, tiesiog toks pat tobulas, koks buvo, jei tai būtų Jo nuotrauka. Jie žvelgia į ją neteisingu kampu. Jūs turite žiūrėti į ją teisingu kampu. Ir tik Viešpats Dievas gali apreikšti, koks kampas yra teisingas. Pasukite ją į dešinę ir pažiūrėkite į ją. Štai Jis, tiesiog toks tobulas, tai buvo nufotografuota tenai.

⁸⁶ Iš viso, pirmą kartą kada aš Jį pamačiau, Jis atrodė kaip *Galva iš*... Hofmano. Aš anksčiau niekada nebuvau to matęs. Ir, po metų, Bilio Sandėjaus maldos namuose, aš pamačiau ją. Nuo to laiko mano namuose visuomet kabo vienas iš tų paveikslų.

⁸⁷ Tuomet, čia danguje, pasakojau, kad tas pats Dievas, kurį aš mačiau čia tame regėjime, tiesiog mažas berniukas ten, kur stovi ta mokykla, Jis atrodė taip pat. Ir tai Danguose, po trisdešimt trejų metų, tai paskelbtą, kad tai yra tiesa. Štai taip Jis atrodo; ne kokia nors mistinė kažkieno idėja.

⁸⁸ Kaip Vatikane, jie turi ten nupieštą Kristų, su plonyte balta barzdos juoste aplink Jo smakrą, maždaug puse colio ilgio, kuri eina štai *taip*, apskritimu aplink Jo burną, ir vadina tai Kristumi.

⁸⁹ Tai tiesiog man primena graikų menininką, kurį kartą aš mačiau senovės katedroje, parodantį kaip atrodė Adomas ir Ieva; jie atrodė tartum žvėrys ar kažkas panašaus. Tai štai ką kūniškas protas gali suvokti apie tam tikrus dvasinius dalykus. Aš manau, kad Adomas buvo vienas gražiausias kada nors gyvenęs vyras, ir Ieva buvo visais atžvilgiais tobula moteris.

⁹⁰ Taigi, kūniški protai apvynioja Tai savo pačių idėjomis, tuomet Dievas pasiunčia žemyn ir išvynioja Tai Savo Jėga. Būtent tai, kas įvyko čia Ahabo dienomis.

⁹¹ Taigi, mes sužinome, kad Elijas galėjo tai pasakyti, kadangi valandos Žinia ir Dievo Žodis, ar, pasiuntinys, Žinia—Žinia, ir Žodis, buvo lygiai tas pats dalykas. Pranašas, Žodis, Žinia; pasiuntinys, Žinia, ir Žinia - buvo tas pats. Jėzus pasakė: „Jei Aš nedarau darbų, kurie parašyti apie Mane, tuomet netikėkite Manimi“. Tai gerai. Bet kuris žmogus ir jo žinia yra viena.

⁹² Štai kodėl šiandien jie netiki Dievo darbų darymu, nes jie nepriima Dievo Žinios. Jie netiki Žinia.

⁹³ Bet tie, kurie tiki Dievo valanda, kurioje mes gyvename, šie dalykai yra paslėptas Maistas. Tik pagalvokite, Dievas taip paslėpė Jį, kad jie žvelgia tiesiai į Jį, ir nemato Jo. Tokiu pat būdu Elijas apakino Sirijos kariuomenę. Tokiu pat būdu Dievas apakina netikintįjį, nuo tikro, autentiško Maisto, skirto vaikui, tikinčiajam.

⁹⁴ Tai, kuo jie vadino Nojų, „fanatiku“, statančiu arką, jo akys buvo atvertos Dievo Žodžiui ir pažadui. Tas pats dalykas, kurį jie vadino fanatizmu, išgelbėjo Nojų ir jo šeimą. Suprantate, tas pats dalykas. Tai, iš ko žmonės juokiasi, yra tas dalykas, už kurį mes meldžiamės. Tai, ką žmonės vadina „beprotišku“, mes vadiname „Didingu!“ Tai, ką pasaulis vadina „didingu“, Dievas vadina „kvailu“. Ir tai, ką pasaulis vadina „kvailu“, Dievas vadina „Didingu!“ Tai yra tiesiog visiškas kontrastas tarp Teisingo ir neteisingo. Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

⁹⁵ Atminkite, jis nuėjo į savo slaptą vietą pagal Dievo planą, pagal Dievo pašaukimą, ir Dievo Žodį. Elijas įėjo į savo slaptą vietą pagal Dievo išankstinį žinojimą, planą, ir pašaukimą jo gyvenime, ir pagal Žodį. Jeigu tai nėra būdas, kuriuo mes įeiname, aš nežinau kaip mes ten atsidursime.

⁹⁶ Ir atkreipkite dėmesį, prieš prasidedant sausrui, Elijas įėjo į šią paslaptinę vietą, savo gyvenimui. Tikslus provaizdis, kaip prieš teismui ištinkant žemę, Bažnyčia jau yra iškviesta, Nuotaka jau yra išrinkta, ir tik laukia, prieš ištinkant teismui. Jau laukia, maitinasi Dievo Maistu, džiaugiasi Dievo palaiminimais. Bet kuris sveiko proto žmogus žino, kad mes esame tiesiai ta kryptimi, mes jau esame teismo valandoje.

⁹⁷ Pažvelkite! Brolis Banks, keletas iš jūsų vyrai, kurie esate čia šį vakarą, kurie stovėjote ten, ant to kalno tą rytą.

⁹⁸ Ir aš noriu kalbėti apie tą kalną, sekančio sekmadienio rytą, Viešpačiui leidus. Gavau didį apreiškimą, kažką gilesnio, ką vargiai galiu sulaikyti nepasakęs šį vakarą. Bet aš turiu... Suprantate? Ir tai tiesiog pastoviai, visą laiką, vienas dalykas įvyksta po kito. Suprantate? Tai niekada nenustos vykti, nes tai buvo TAIP SAKO VIEŠPATS.

⁹⁹ Kiekvienas iš jūsų čia, tūkstančius kartų tūkstančiai per garsajuostes, girdėjote mane stovint ir sakant: „TAIP SAKO VIEŠPATS, bus *taip* ir *taip*“. Ir netgi laikraščiai ir žurnalai turėjo pripažinti, kad taip yra. Jie nežino, kas čia vyksta, bet jie tai matė. Jie nežino, kas tai yra, bet jie matė tai, darant Žodį tikra tiesa.

¹⁰⁰ Mes stovėjome ten, prie upės, tas Viešpaties Angelas nužengė tą dieną, trisdešimt trečiais, ar tai buvo 1933, nužengė ir pasakė

dalykus, kuriuos Jis padarė. Išėjo, ir daug žmonių, stovėjusių ten ant kranto, paklausė: „Ką tai reiškia, Bili?“

¹⁰¹ Aš atsakiau: „Tai buvo ne dėl manęs; tai buvo dėl jūsų. Aš tikiu; jūs ne“. Ir tiesiog nuėjau toliau.

¹⁰² Tuomet pastorius man pasakė, jis pasakė: „Tu turi omenyje, kad tu, su septynių klasių išsilavinimu, ruošiesi apkelti visą pasaulį ir melstis už monarchus, valdovus ir karalius, ir panašiai? Ir, o, - pasakė, - pamiršk Tai!“

¹⁰³ Aš negalėjau To pamiršti, Tai įstrigo man į širdį. Taigi čia, po trisdešimt trejų metų, viską, ką Jis sakė tobulai išsipildė tokiu būdu, kokiu Jis pasakė, kad tai padarys. Jis yra Dievas ir negali suklysti. Jis visuomet laikosi savo Žodžio. Jis. . . Niekada Tuo neabejokite.

¹⁰⁴ Taigi, atkreipkite dėmesį, jis nuėjo pagal Dievo planą (išankstinį žinojimą), Dievo pašaukimą, ir Dievo Žodį, ir įėjo sausras dar neprasidėjus.

Dabar, mes žinome, kad teismas yra pasiruošęs smogti.

¹⁰⁵ Stovėdami ant kalvos tą dieną, brolis Banks Vudas stovi čia, mes lipome į kalvą. Galbūt aš kartoju tai vėl, taigi, kad pakelčiau jūsų tikėjimą šiai maldos eilei, kuri tuoj prasidės už dešimties, penkiolikos minučių. Aš tiesiogėjau priekyje brolio Banks. Jis buvo. . . Aš manau, jis buvo palikęs sesę Rube, kai ji sirgo. Ir Ir jisėjo už manęs, aš atkreipiau dėmesį, kad jo veidas buvo paraudęs. Aš pažvelgiau atgal. Aš pamaniau, kad jam galbūt per sunku kopti į kalvą, todėl aš šiek tiek sulėtinau. Tiesiai tose dykumose, tiesiai ant *štai* tokių kalvų, tiesiai, kur pasirodė Viešpaties Angelai. Mes keliavome tiesiai ten ta kryptimi, kur Jie buvo pasirodę prieš keletą mėnesių.

¹⁰⁶ Ir kai aš užkopiau ant kalvos, Dievo Dvasia. . . Kai aš apsisukau, pažvelgiau į kalno viršūnę, Jis pasakė: „Paimk tą akmenį, ir pasakyk jam: ‚TAIP SAKO VIEŠPATS, per artimiausias keletą valandų tu pamatysi Dievo Šlovę““.

¹⁰⁷ Aš tiesiog paėmiau akmenį, ir pasakiau: „Broli Banks, aš nežinau kodėl, - švystelėjau jį į orą, ir pasakiau, -TAIP SAKO VIEŠPATS, tu pamatysi Viešpaties Šlovę“.

Jis pasakė: „Ar tai reiškia Rube?“

¹⁰⁸ Aš pasakiau: „Ne, aš nemanau, kad tai ką nors bendro turi su tavimi, Banksai, ar su Rube, nei su vienu. Aš tiesiog manau, kad Tai tiesiog buvo pasakyta: ‚TAIP SAKO VIEŠPATS, kažkas įvyks““.

¹⁰⁹ Ir kitą rytą, kai mes stovėjome ten, daugelis iš žmonių, aš nežinau kiek iš jų dabar sėdite čia, ten buvo dvylika ar keturiolika, penkiolika iš mūsų, sėdinčių čia. Netikėtai prie manęs priėjo tarnautojas ir jis pasakė: „Broli Branhamai, - jis pasakė, - mano vardas *Toks ir toks*“. Pasakė: „Aš buvau vienas iš jūsų rėmėjų Kalifornijoje“.

¹¹⁰ Aš pasakiau: „Malonu susipažinti su jumis, pone“. Douglas McHughes. Jis pasakė: „Aš esu. . .“. Aš pasakiau: „Malonu su jumis susitikti“. Paspaudžiau jam ranką.

¹¹¹ Jis pasakė: „Na, taigi, aš noriu jums užduoti klausimą“. Pasakė. . . Roy Robersonas, turto patikėtinis čia; brolis Vudas, Teri ir Bilis, ir, o, brolis Mc Anally, ir aš nepažįstu visų, kurie ten stovėjo. Ir aš. . . Jis pasakė: „Aš noriu jūsų kai ko paklausti“. Jis pasakė: „Ar Viešpats kada nors duoda jums regėjimų štai taip lauke?“

¹¹² Aš atsakiau: „Taip, broli, bet aš atvykau čia, kad atitrūkčiau nuo to, kad pailsėčiau“.

Ir aš apsižvelgiau aplinkui štai *taip*, aš pamačiau stambų gydytoją, žvelgiantį į jį, sakantį: „Gerb. McHughes, ši alergija jūsų akyje, greit reiks pašalinti jūsų akį. Aš gydau jus jau dvejus metus, ir aš nieko negaliu padaryti dėl jos“.

Ir aš pasisukau į jį. Aš pasakiau: „Tai, ko jūs manęs klausėte, jūsų gydytojas jums pasakė, praeitą dieną: „Ta alergija buvo jūsų akyje“. Tai buvo vidurys dienos, maždaug vienuolikta valanda, ir jis dėvėjo akinius nuo saulės. Aš pasakiau: „Priežastis; jūs nešiojate juos ne todėl kad saulė, tai dėl jūsų akies. Jis jums pasakė: „jūs neteksite akies““.

Ir jis pradėjo verkti, pasakė: „Tai tiesa“.

¹¹³ Aš pasisukau eiti toliau, savo rankoje turėjau kastuvą. Ir aš pažvelgiau; pamačiau jį stovintį ir žiūrintį į mane, jo akys buvo tiesiog puikios. Aš pasakiau: „Bet TAIP SAKO VIEŠPATS, tu neprarasi tos akies“. Aš medžiojau su juo praėjusį rudenį, jis gali geriau matyti nei aš, ar bet kuris iš draugijos. Jis niekada. . .

¹¹⁴ Ir aš pamačiau pagyvenusią ponią, kuri patempė žemyn savo kojine ir pasikėlė savo sijono kraštą. Ji pasakė: „Sūnau, jei tu pamatysi brolių Branhamą, paprašyk, kad pasimelstų už mano koją“. Ir aš pažvelgiau ten, ir maži. . . atrodė kaip navikai, kabantys visur ant jos kojos.

¹¹⁵ Aš pasakiau: „Tavo motina yra pražilusio ponio. „Mano sūnau“, suprantate. Ji tau pasakė, prieš tau išvykstant, jeigu tu pamatysi mane, paprašyk manęs, kad pasimelsčiau už jos koją. Ji turi lyg mažus navikus, kabančius aplink visą jos koją“. Jis vos neapalpo.

Pasakė: „Tai tiesa“.

Aš pasakiau: „Pasakyk jai, kad nesijaudintų. Viskas bus gerai“.

¹¹⁶ Aš pradėjau vaikštinėti. Tuomet aš išgirdau kalbant Dievo Balsą, pasakė: „Pasitrauk iš kelio, greitai“.

Roy Robersonas stovėjo ten, žinodamas, kad jis buvo karo veteranas, aš uždėjau savo ranką ant jo peties, Aš pasakiau: „Broli Roy, kuo greičiau slėpkitės!“

Paklausė: „Kas nutiko?“

Aš pasakiau: „Pasitrauk nuo kelio! Slėpkis!“

¹¹⁷ Ir tiesiog pradėjau vaikštinėti, padėjau savo kастuą, apsisukau, nusiėmiau savo kepurę. Ir štai Jis atėjo, Dievo Šlovė nusileido viesulu, kuris štai taip nuplėšė kalno šoną, sprogo ir taip sudrebino tą vietą, nukirto krūmų viršūnes; maždaug tris, keturias ar penkias pėdas virš mano galvos. Pakilo aukštyn piltuvo pavidalu; Jis vėl sprogo. Ir, štai Jis ateina, tris kartus.

¹¹⁸ Tuomet, kai Tai pasitraukė, trečią kartą, brolis Banks atėjo, paklausė: „Čia tai, apie ką tu kalbėjai?“

Aš atsakiau: „Taip“.

Paklausė: „Kas tai buvo?“

¹¹⁹ Aš pasakiau: „Dievas pasirodo viesule“. Aš nežinau, ar Jis norėjo, kad aš papasakočiau tai žmonėms ar ne.

¹²⁰ Tuomet aš nuėjau ir šiek tiek pasimeldžiau. Tada Jis pasakė man, kad aš galiu jiems papasakoti. Aš pasakiau: „Tai teismas ištinka Vakarų pakrantę“. Pažvelkite į ją šiandien! Pažvelkite kas nutiko praėjus kelioms valandoms po to: Aliaska nugrimzdo. Ir dabar viskas grimzta žemyn. Mes įeiname į teismą. Malonė buvo paniekinta.

¹²¹ Bet aciū Dievui, mes turime paslėptą Maistą, dvasinį Maistą, kad mes gyvename Jėzaus Kristaus apreiškimo gerumu ir malone šiomis paskutinėmis dienomis, patvirtinančiu Save tarp Savo žmonių. Amen! Jie įėjo. Elijas įėjo dar prieš prasidedant sausrai. Aciū Dievui, kad esame įėję prieš prasidedant teismui. Dabar yra išėjimo laikas ir įėjimo, išeinant iš tų organizacijų ir įeinant į Kristų, išėjimo ir įėjimo laikas visiems tikriems tikintiesiems.

¹²² Tuomet jis buvo pašauktas, ir pasiliko ten. Atminkite, jis niekada nepaliko to upelio, kol Dievas jo nepašaukė.

¹²³ Ir po to, kai sausra jau beveik baigėsi, Jis pašaukė jį iš ten į našlės namus. Atkreipkite dėmesį, Jis pašaukė pas tą našlę. Ir ta našlė, ji nebendravo su netikinčiais; nepriėmė žvėries ženklų sausras metu. Todėl jis iškvietė ją pas . . . pakvietė Eliją išlaikyti šią našlę. Jie turėjo tik viena paplotėlį, vieną dalykėlį, kurio ji laikėsi. Ir Elijas pasakė: „Pirma, duok tai man. Nes, TAIP SAKO VIEŠPATS, ta statinė neištuštės, nei puodelis neišdžius, iki tos dienos, kol Viešpats Dievas žemei siųs lietu“. Statant Dievą į pirmą vietą, pirma - Jo Žodis!

¹²⁴ Atkreipkite dėmesį, ten statinaitėje buvo miltų. Kiekvieną kartą, kai ji nueidavo miltų, ten statinaitėje būdavo miltų. Buvo aliejaus puodelyje, kiekvieną kartą, kai ji jo nueidavo. Kodėl? Miltai simbolizavo Kristų duonos aukoje. Girnų akmenys turėjo būti įstatyti tiesiog tiksliai, kad sumaltų kiekvieną iš jų. Kiekviena miltų kruopelė turėjo būti vienoda, parodant, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tai buvo Žodis, Gyvenimo Duona, sekantis žinią, kad patvirtintų Žodi.

¹²⁵ Taip pat ir šiandien, draugai. Taip pat ir šiandien, ta Gyvenimo Duona, kurią vaikai valgo, seka Dievo Žinia, kad išlaikytų juos sausros metu. Kas jei šiandien Jis atsistotų mūsų akivaizdoje? Kas jeigu Jis tiesiog dabar atsistotų mūsų akivaizdoje? Jis elgtųsi ir veiktų tiesiog lygiai taip, kaip Jis darė tomis dienomis, kai buvo kūne čia, žemėje. Nuotaka yra Vyro dalis, Bažnyčia yra tokia pat, kaip ir Kristus. „Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite“. Ir tai Žodis, kuris daro tai. Jis mums pasakė, kad tai, ką Jis darė, ir mes darysime.

¹²⁶ Mes vėl pastebime čia, jei Žodis yra mumyse ir atėjo pas mus, kaip Jis atėjo Elijui tą dieną, Jis darys tuos pačius dalykus, kuriuos jis darė, jis maitinsis slaptais Dievo Dalykais, kurie yra paslėpti nuo pasaulio. O! Vėl, tai daro Žinią ir pasiuntinį kaip vienas. Dvasinis Maistas yra paruoštas, ir Jis yra sezono metu dabar. Ir kiekvienas iš jūsų galite turėti šį Maistą, jei tik jūs Jo norite, jeigu jūs norite išslinkti iš viso šios valandos netikėjimo, jeigu jūs esate pasiruošę įeiti į Kristų, įeiti į Jo pažadą.

Ir atsiminkite Jo pažadus, Malachijo 4, Luko 17:30, taip pat Švento Jono 14:12, ir daugelyje kitų Rašto vietų, kuriose pasakojama, Joelio 2:38, ir visa, ką Jis padarys, ar tiksliau 2:28, ką Jis darys šiomis paskutinėmis dienomis. Ir kaip pranašas pasakė, kad bus Šviesa šiomis paskutinėmis dienomis, kaip Ji veiks, ką Ji darys, visos Rašto vietos nurodo į šias paskutines dienas. Ir tai yra Kristus! Jeigu jūs dabar galite Ten pasislėpti, toje slaptoje Vietoje, jūs galite maitintis ir matyti Dievo gerumą ir malonę. Jeigu jūs sergate - ten yra išgydymas.

¹²⁷ Jūs pamenate, kai Eliziejus, po to buvo pakviestas... Po tos duonos aukos, kurią jis turėjo, Kristaus, ir su Tuo išlaikė našlės namus. Atkreipkite dėmesį, vėliau, kai jis iškvietė ugnį iš dangaus, ir taip toliau, ir įrodė, kad jis buvo siųstas nuo Dievo, pranašo Dvasia.

¹²⁸ Atkreipkite dėmesį, dykumoje, kai jis gulėjo ten po kadagio krūmu, Angelas nužengė su tos pačios rūšies miltais, iškepė paplotėlių ir pamaitino jį. Ir šiek tiek vėliau jis vėl jį užmigdė, ir pažadino jį, ir jis ten turėjo daugiau miltinių paplotėlių, iškeptų jam. Ir nuo tų paplotėlių jis įgavo jėgos keturiasdešimčiai dienų. Šlovė Dievui! Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. O, kaip mes mylime Jį, dvasinis Maistas Savo metu!

¹²⁹ „Nedera imti vaikų duoną ir duoti šunims“. Ar Jėzus nepasakė to paties sirofinikietei moteriai? Jis buvo siųstas pas Savuosius. Teisingai. Ir tai, pas ką Jis atėjo... Jis niekada nenuėjo pas pagonis.

¹³⁰ Ir dabar, šiandien Jis aplanko pagonis jų laiku, ir nedera . . .

¹³¹ Jūs klausiate: „Kodėl taip yra, kad ši Žinia nekeliauja į tas puikias dideles vietas, tas dideles kampanijas, kaip yra tarp denominacijų?“

132 Tai nėra jų Maistas. Tai nėra taip vadinamos bažnyčios Maistas. Tai Nuotakos Maistas. Tai dvasinis Maistas tinkamu metu. Tai juos supykintų iš jų skrandžio. Jis yra per riebus jiems. Suprantate? Suprantate? Jūs—jūs—jūs negalite to daryti. Bet, vaikams, Jis yra Duona, Jis yra Gyvybė, Jis yra Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

133 Mes užsivėlinsime, jeigu dabar nepradėsime maldos eilės, taigi palenkime savo galvas minutėlei.

134 Brangus Dieve, Maistas tinkamu laiku, dvasinis Maistas. kažkas, apie ką pasaulis nieko nežino. Kaip mes girdime mūsų Viešpatį sakantį tą vakarą, ar tą dieną, ten Samarijoje, toje pačioje vietoje, kur Eliziejus nuėjo ir pasakė: „Na, rasa neiškris, kol aš jos nepašauksiu“. Čia stovėjo Jėzus, kalbėdamas Savo mokiniam.

Paklausė: „Mokytojau, kodėl Tu nevalgai?“

Jis atsakė: „Aš turiu Maistą, apie kurį jūs nežinote“.

135 Iš tiesų, Viešpatie, Jo Maistas buvo vykdyti Dievo valią, matyti Dievo darbus, pasireiškusius Jo valandą. Jis buvo ten, kad pamatyti, jog tai buvo atlikta. „Aš nieko nedarau, išskyrus Mano Tėvas pirma parodo. Ką Tėvas Man parodo, tą Aš darau“.

136 Ir, Tėve, taip yra ir šiandien. Bažnyčia, tikras tikintysis, tikinčiųjų Kūnas, turi prieigą prie Maisto, dvasinio Maisto, apie ką nominalai nieko nežino. Pasaulis nieko nežino apie šį Maistą, Tėve. Bet Tavoji Bažnyčia, Tavo žmonės, Tavo Sūnaus Nuotaka, mėgsta Jį.

137 Mes turime priėjimą prie kūnų išgydymo, kai gydytojai nebesugeba. Mes turime prie to priėjimą. Tai yra vienas iš to Dievo Maisto, kurį Jis davė Savo Bažnyčiai, ir pažadėjo tai paskutinėmis dienomis Savo tikintiems vaikams. Tėve, padėk mums būti tikinčiais vaikais, nes viskas yra įmanoma tikintiems. Suteik tai, Brangus Dieve. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

138 Tikiu, kad Bilis man pasakė, jog jie išdalino kažkiek maldos kortelių. Jei kas nors man pasakytų raidę, kuri yra maldos kortelėje, tai viskas ko aš noriu. [Kažkas sako: „C“—Red.] C, gerai, paimkime C, pirmas, pradžia, kol pradėsime mūsų eilę. Matote, dabar, jie gali būti visur. Taigi, jeigu visi. . . Na, matote, aš pamėginsiu tai. Aš nežinau ar mes galime padaryti tai ar ne. Arba mes galime tiesiog turėti pakvietimo eilę; jūs ramiai sėdėkite. Tai man neturi reikšmės. Ar jūs ateisite čia ant pakylos, ar būsite pašaukti į eilę, tai nesvarbu, tiesiog bet kuriuo atveju. Aš tik pašikliauju Šventąja Dvasia. Aš pasikliauju, kad Jis apgins tą Žodį, kurį aš pamokslauju.

139 Broli Džordžai Rightai, aš tikiu Tuo. Kada prieš daugelį metų, mažas berniukas, ateidavau į tavo namus, pasiklausyti to seno lėlio, tupinčio medyje, aš vis dar tikiu ta pačia Žinia. Aš tikiu, kad Ji yra ta pati.

¹⁴⁰ Gerai, aš matau, kad tvarkoma gale čia, dėl maldos eilės. Gerai, maldos kortelė C, numeris vienas, du, trys, keturi, penki, - ateikite pirmi ir atsistokite čia. Jeigu jūs negalite atsistoti, jei jūs tik pakelsite savo rankas, kas nors iš jų ateis ir atneš jus. [Kazkas kalbasi su Broliu Branhamu—Red.] Kas tai? Taip. Aha-a. Maldos kortelė C, vienas, du, trys keturi, penki. Ir dabar atkreipkite dėmesį, jūs, kurie neturite maldos kortelės . . .

¹⁴¹ Taigi, aš neturėjau tokios rūšies maldos eilės jau gana ilgą laiką. Kiek iš jūsų pamena mano pavedimą, kai mes statėme čia maldos namus? Pasakė: „Atlik evangelisto darbą“. Nepasakė, kad aš buvau evangelistas. Pasakė: „Atlik evangelisto darbą“, suprantate, „nes ateis valanda, kai tai bus pakeista“. Ta valanda ateina. Gerai. Dabar, tame, Jis . . .

¹⁴² Jūs negalite sumaišyti dviejų ar trijų skirtingų tarnavimų kartu, pastoriaus ir evangelisto, tuo pačiu metu. Jūs negalite būti pranašas ir galbūt pastorius, tuo pačiu metu, suprantate, kadangi jūs turite skirtingus darbus, skirtingą tarnavimą.

¹⁴³ Bet Viešpats davė man tai, ką turiu daryti savo Žinioje. Bet tuomet Jis pasakė: „Atlik evangelisto darbą, pilnai išrodyk savo tarnavimą, nes ateis valanda, kai jie nebepakės sveiko Mokymo“. Argi tai neatėjo dabar! Kiekviena denominacinė bažnyčia atmetė mane. Jie nepakenčia sveiko Mokymo. „Bet pasidavę savo pačių įgeidžiams, jie pasikvies sau mokytojus, ir visi jie pasiduos pasakoms. Ir jie darys didžius žygdarbius kaip Janas ir Jambras, kurie pasipriešino Mozei, bet jų kvailumas bus apreikštas“. Suprantate? Suprantate? Gerai, pamėgdžiojimai! Jūs matote kaip Jambras . . .

¹⁴⁴ Ir, Dievas Danguje žino, kad tai guli tiesiai ten, kertinis- . . . (tų maldos namų). . . -akmuo, nuo 1933, parašyta ant Biblijos puslapio, guli tiesiai ten. Pažiūrėkite, kaip jie tai padarė. Pažiūrėkite kas įvyko. Pamėgdžiojimai, tiesiog tiksliai. Pasakė: „Palik juos, jų kvailumas bus žinomas lygiai taip pat, kaip buvo Jambres ir Jano“. Štai mes ir esame šioje dienoje.

¹⁴⁵ Aš mačiau bažnyčią, kai mes tik dėjome kertinį akmenį, žmonės užsikorė ant palangių ir visur aplinkui, stovintys aplink maldos namų sienas. Štai taip. Jie pasakė, kai tai iškilo, šio miesto žmonės, pasakė: „Šešių mėnesių laikotarpyje. . .“ Mes, su vienu doleriu ir aštuoniasdešimt centų, statėme maldos namus, daugelis iš autoserviso žmonių nusprendė, kad tai bus jų automobilių remonto dirbtuvė. Bet ji tebėra avidė Dievo Avims.

¹⁴⁶ Vienas, du, trys, penki, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt. „C“, šeši, septyni, aštuoni, devyni, dešimt. Gerai.

¹⁴⁷ Dabar: „Aš, Viešpats, ją pasodinau, Aš laistysiu ją dieną ir naktį, kad kas nors neišplėštų jos iš Mano rankų“. Pažvelkite į kritiką! Jokia denominacija Jos nepalaiko. Jokiai bažnyčiai čia, visoje šalyje, Ji nepatinka. Nėra sekmininkų šalyje, nieko, kas paremtų Ją. Visi prieš vandens krikštą, visi prieš visus tuos kitus

dalykus. Net mano paties šeimoje, mano tėvas išprašė mane pro duris, aš susidėjau savo rūbus į mažą popierinį maišelį ir išvykau gyventi į Naująjį Albanį. Gerai.

Bet per daugybę pavojų, žabangų ir spąstų,
Aš jau praėjau;
Tai malonė atvedė saugiai mane taip toli;

Man jau penkiasdešimt penkeri, ir greitai turėsiu pereiti upe.

Malonė pasiims mane.

Kai ten buvau aš dešimt tūkstančių metų,
Skaisčiai šviesių kaip saulė;

Mes turėsime ne mažiau dienų giedoti Dievui
šlovę,

Kaip, kad mes pradėjome nuo pradžių.

O, kaip aš myliu Jėzų! Jis man yra visas pasaulis!

¹⁴⁸ O, gerai, kiek aš... Kur aš sustojau, ties dešimtu? Ar galime mes paimti daugiau? Gerai. Koks ten buvo, dešimtas, penkioliktas? Gerai. „C“, nuo dešimto iki penkiolikto, kur jūs bebūtumėte, jei galite atsistoti ir ateiti. Kaip sakote? A? Gerai. „C“, tuomet, nuo penkiolikto iki dvidešimto. Tebūnie „C“, nuo penkiolikto iki dvidešimto. Tuomet bus dešimčia žmonių daugiau. Mes matome... Matote—matote, kur yra išsirikiavusi eilė, mes jų—jų nesugrūskime. Ir mes... Gerai.

¹⁴⁹ Dabar skirkite man visą savo dėmesį; mes ilgai neužtruksime. Bet, dabar, o, kokia valanda, koks laikas! Aš— aš norėčiau, kad visi galėtų mylėti Viešpatį. Aš— aš norėčiau, kad mes visi tiesiog ateitume iki to taško, kur suvoktume šios akimirkos pajėgumą. Pamėginkime tai. Tiesiog skirkite man savo dėmesį.

¹⁵⁰ Ką—ką mes bandome čia padaryti? Mes įtvirtiname Dievo Žodį per išbandymą. Elijas padarė tą patį, nuėjo ant kalno, po to kai jis sužinojo, kad jis buvo siųstas Dievo tai padaryti. Jis pasakė: „Dabar įrodykime, kas yra Dievas, tegu Dievas, kuris atsakys ugnimi, ir bus Dievas“.

¹⁵¹ Ir pagonys nutraukė, o, sakydami: „Na, žinoma, ne...“ Pagonys žinojo, kad ugnis nenužengs, taigi jie rėkavo ir toliau tęsė.

¹⁵² Bet Elijas žinojo, kad ji nužengs, kadangi jis turėjo regėjimą iš Viešpaties.

Jūs klausiate: „Jis turėjo regėjimą?“

¹⁵³ Taip, pone! Kai jis viską sudėliojo tinkama tvarka, jis pasakė: „Viešpatie, aš visa tai padariau pagal Tavo įsakymą“. Ir tuomet pradėjo kristi ugnis. Kai Dievo Žodžio laikomasi iki raidės, tuomet tai yra Dievo reikalas pasirūpinti visu likusiu. Jis tik prašo jūsų vykti štai ten. Ir būkite tikras, kad jūs esate pašauktas ten vykti. Suprantate? Ir jeigu jūs esate, Jis pasirūpins likusiu.

¹⁵⁴ Taigi, čia bus žmonės, praeinantys šia eile, kur aš melsiuosi. . . Taigi, na, jūs esate tiesiog beveik iki sienos dabar, gerai, pradėsime eilę. Dabar, pirma, nebent čia kažkur pastate, kai kurie žmonės. . .

Kiek iš čia esančių serga ir neturi maldos kortelės, pakelkite savo ranką. Matote, visur aplink. Taigi, jūs žinote, jei mūsų Viešpats. . . Ir at tikiu, kad Jis padarys, jeigu Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jis turėjo maldos eiles. Žmonės ateidavo pas Jį didžiulėmis eilėmis, miniomis, Jis paliesdavo juos, laimindavo juos. Tuomet Jis kartą sustojo ir paklausė: „Kas Mane palietė?“ Apsižvalgė aplinkui, pasakė moteriškai dėl ko ji palietė Jį; ir pasakė kad jos kraujoplūdis baigėsi, jos tikėjimas ją išgydė.

¹⁵⁵ Kas jeigu ji būtų apsisukusi ir pasakiusi: „Na, aš nežinau, Viešpatie, aš tai turiu jau ilgą laiką“? Tai nebūtų įvykę. Ne, tai nebūtų įvykę. Ne.

¹⁵⁶ Kas jeigu Jis būtų pasakęs sirofinikietei: „Kadangi dėl tų žodžių, kuriuos tu pasakei, tavo dukra, šėtonas išėjo iš jos“, kas jei pasakytų: „Na, dabar, Viešpatie, aš—aš noriu, kad tu padarytum tai *tokiu* būdu“? Šėtonas tebebūtų toje mergaitėje. Bet ji tikėjosi rasti savo vaiką taip, kaip Jis pasakė, kad ji ras ją.

¹⁵⁷ Taigi, Jis mums pasakė: „Jei jūs galite patikėti! Jei galite pasakyti šiam kalnui: ‚Pasikelk‘, ir savo širdyje nesuabejosite, bet tikėsite tuo, ką jūs pasakėte, tai įvyks, jūs gali tai turėti. Kai jūs meldžiatės, tikėkite, kad tai jau gavote, tai jums bus duota“. Koks pažadas!

¹⁵⁸ Taigi, žmogus, kuris pamokslauja visuomeninę evangeliją, iš viso tuo netiki. Jis prieitų prie durų, pažvelgtų vidun arba atsistotų ten, ir pasakytų: „Na, dar viena grupelė šventų velenėlių“, ir nueitų. Suprantate? Bet jis nežino, kad tai yra paslėptas Maistas. Jis nežino, kad tai yra slaptašaldas, kuris yra paslėptas nuo jo. Jis to nežino. Tai yra—tai yra apgailėtina, protas, kuris yra nuogas, apgailėtinas, aklas, ir to nežino. Suprantate? Tai blogai.

¹⁵⁹ O, Dieve, leisk man pirmam numirti, nei kada nors tapti tokiu. Aš verčiau mirčiau (taip, pone), nei tai daryčiau. Aš manau, kad ir kiekvienas iš mūsų, ar ne? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

¹⁶⁰ Bet, dabar, Dievas pažadėjo mums šiuos dalykus paskutinėmis dienomis. Malachijo 4, pasakyta, kad Jėzus Kristus nužengs ir įsikūnys žmogiškame kūne, kaip Jis padarė prie Sodomos. Teisingai. Ir pasakyta, kad pasaulis bus Sodomos būklės. Ir pasakyta: „Kaip tai buvo tuomet, žmogaus Sūnus bus apreikštas tą dieną“. Suprantate, tas Žmogus, kuris nužengia žmogaus pavidalu, kuris buvo „Elohim“, pas Abrahamą, prieš ateinant šiam pažadėtam sūnui. Pažvelkite, kas tai buvo, Abrahamas pasakė, kad tai buvo Dievas. Ir Biblijoje pasakyta,

kad ten pas jį atėjo trys vyrai, dulkinais drabužiais, keliavo, atsisėdo ir valgė kaip žmonės. Ir Jėzus pasakė: „Tiesiog tuo metu, kai pasaulis pasieks Sodomos būklę, tuomet žmogaus Sūnus vėl apsireikš“. Ne Dievo Sūnus, žmogaus Sūnus, suprantate, apreišk Save.

¹⁶¹ Dabar pasižymėkite prie to, ką paskutinysis pranašas pasakė: „Štai, Aš siūsiu jums pranašą Eliją, ir jis sugražins vaikų širdis atgal prie tėvų“. Suprantate? Žinia, gražinančią juos atgal prie Biblijos, ir žmogaus Sūnus Pats apsireikš Save tą dieną. Ir tą, paskutinio bažnyčios periodo, septintojo angelo, garso dieną, Dievo paslaptys bus žinomos tą dieną. Septyni Antspaudai bus nuplėšti. Paslaptys visų tų bažnyčių ir tų dalykų, kaip jie įvyko, ir kas įv- . . . kaip, kas įvyko.

¹⁶² Suprantate, jie nežino To. Jėzus pasakė: „Jūs akli fariziejai!“ Pasakė: „Jei aklas veda aklą, argi jie abu neįkris į duobę?“ Suprantate, tai priežastis, kodėl tie žmonės To nemato.

¹⁶³ Paslapties To yra - tie Antspaudai, kiekviena iš tų bažnyčių sukūrė organizaciją, ir įėjo į tai, ir tai yra vienas iš tų paslaptinių dalykų, kurie buvo neteisingi prieš Dievą. Jūs tai matote, daktare Li? Suprantate, pažvelkite. Tai yra. Tas yra tiesiai čia. Tai viena iš paslapčių. Jie organizavosi ir, suprantate, ir buvo visiškai išėję iš Dievo valios. Ir tai bus atskleista paskutinėmis dienomis, ir ves žmones, ne prie tikėjimo mokymo ar denominacijos, bet atgal prie tikro Žodžio. Ir tikras Žodis ateis tam tikrai žmonių grupei, ir žmogaus Sūnus apreišk Save jų tarpe, „tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

¹⁶⁴ O, tai bent! O, man tai patinka. Man patinka—man patinka girtis Juo. Man patinka padaryti Jį dideliu žmonių akivaizdoje. Man nereikia daryti Jo dideliu; Jis jau yra didelis. Jis yra toks aukštas, kad jūs negalite perlipti per Jį, toks gilus - jūs negalite pralysti po Juo, toks platus - jūs negalite apeiti Jo, ir taigi jūs turite Jam vietą savo širdyje. Ar jūs nepriimtumėte Jo? Koks nuostabus yra mūsų Viešpats! Gerai.

¹⁶⁵ Dabar, visi, pabūkime labai tylūs. Taigi, mes kalbėjome apie Tai. Ir dabar, dalykas tame, ar Tai yra tiesa? Dabar, galbūt čia yra atvykėlių. Aš gal pasakysiu, jei . . . jums, jeigu Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, tai ką Jis darytų šią minutę? Jis darytų tą patį, ką Jis darė tada čia būdamas. Ar ne taip? Žmonių tikėjimas palies Jo drabužį, ir Jis atsisuks. Kaip Jis padarė tai moteriškai ten prie šulinio, ir Jis padarė kitose vietose, ir Jis išvelgė jų mintis.

Taigi, jūs klausiate: „Ar Jis galėtų mane išgydyti?“

¹⁶⁶ Jo Žodis sako, kad Jis jau tai padarė. Bet dalykas tame, kad Jis padaro Save žinomu, jog Jis yra čia.

¹⁶⁷ Taigi, jeigu Jis būtų mums pasirodęs fiziniame kūne, atrodytų tiksliai kaip Hofmano „Kristaus galva, esant trisdešimt trijų metų“, ir kraujas tekėtų iš Jo rankos, ir taip toliau, vinių

randai visur Jame, aš to nepriimčiau. Ne. ne. Ne, ne. Kai Jis Pats ateis, tuomet „Kiekviena akis pamatys Jį, kiekvienas liežuvis išpažins Jį; ir kaip žaibas ateina iš Rytų į Vakarus, taip ir bus“. Suprantate? Mes netikime šiais kultais ir klanais. Mes tikime, kad Dievas yra Žodis.

¹⁶⁸ Bet Jis įkūnija Save, paimdamas jūsų kūną ir mano kūną, ir duoda jums dovanas, duoda man dovanas, Ir per tas dovanas Jis leidžia pažinti Save. Tai yra slaptas Maistas. Nesvarbu kiek Jis leidžia pažinti Save per mane, jūs turite patikėti Tuo, jūs turite taip pat turėti tikėjimo dovaną, kad patikėti Tuo. Jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Ir dabar, jeigu Jis apreiškš Save tokiu būdu, ar jūs patikėsite Tuo? [„Amen“.] Visa savo širdimi, ar jūs patikėsite Tuo? O, kaip nuostabu, tiesiog laukti Jo, tiesiog laukti, kad pamatyti ką Jis sako.

¹⁶⁹ Štai čia stovi vyras. Niekada gyvenime nesu jo matęs, kiek žinau. Atrodo kaip tvirtas, stiprus, sveikas vyras, ir jis tikriausia toks yra, aš—aš—aš nežinau. Bet jis stovi ten. Taigi, aš galėčiau uždėti ant jo rankas ir melstis už jį, paklausti jo, ar jis tiki. Jis galėtų atsistoti čia ir pasakyti man: „Aš—aš—aš noriu, kad jūs pasimelstumėte už *tą ir ta*. Ir aš turiu—aš turiu plokščiapėdystę. Ir man pastovūs galvos skausmai. Aš turiu opas savo skrandyje“, ar panašiai. Jis—jis, aš nežinau. Jis gali paminėti bet kurį iš tų dalykų.

¹⁷⁰ Aš pasakyčiau: „Gera, pone, broli. Aš uždėsiu rankas ant tavęs ir pasimelsiu už tave“. Tai būtų visiškai teisingai. Būtent taip mes darėme per visą šį amžių. Ar taip?

¹⁷¹ Bet, atmintkite, Jėzus pasakė, kad tai bus skirtinga, tiesiog Jo Atėjimo metu, kaip tai buvo Sodomos dienomis. Ir Žmogus, kuris atėjo, buvo atsukęs Savo nugarą į palapinę, kur buvo Sarah, ir Jis pasakė: (jau ne „Abraomai“) „Abrahamai“.

¹⁷² Suprantate, jis buvo Abraomas, prieš dieną. Bet jis matė regėjimą, ir Viešpats jam pasakė, kad: „Aš pakeisiu tavo vardą“.

¹⁷³ Ir štai čia Pats Viešpats, žmogaus pavidalu, valgantis ir geriantis su juo. Pasakė: „Abrahamai, kur yra tavo žmona, Sarah?“ S-a-r . . . r-a-h; ne S-a-r-a.

Jis atsakė: „Ji yra palapinėje, už Tavęs“.

¹⁷⁴ Pasakė: „Aš aplankysiu tave, pagal Savo pažadą, duotą prieš dvidešimt penkis metus“.

¹⁷⁵ Ir Sarah tartum nusijuokė savyje. Jis pasakė: „Sarah kaip tik tuomet nusijuokė, sakydama: „Kaip visa tai gali būti?“ M-hm. „Ar yra kas nors sunkaus Dievui?“ Suprantate? Nieko. Ne, pone.

¹⁷⁶ Taigi, Jis pasakė, Jėzus tai pažadėjo, kad: „Jis, žmogaus Sūnus, - kuris yra Žodis, (ar jūs tikite tuo?) - ateis paskutinėmis dienomis ir apreiškš Save tuo laiku, kai pasaulis buvo kaip Sodoma ir Gomora“. Jūs tikite, kad taip ir yra?

177 Prieš mums turint pirmą malda, kai kurie iš jūsų ten, melskitės ir pažiūrėkite, ar žmogaus Sūnus vis dar yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tiesiog paklauskite ar Jis yra, sakykite: „Viešpatie, žmogus manęs nepažįsta, bet aš žinau, kad Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius“, - pažiūrėkite Ar jis jums tai pasakys.

Taip, pone. Dabar pakelkite savo ranką, tik minutėlei.

178 Tai yra už manęs. Tai vaikas. Tiesiog dabar, labai karščiuoja. Tai maža mergaitė. Jūs atvykote iš užmiesčio. Vaikas turi skrandžio problemą. Tai buvo. Tiesiog tikėkite.

179 Taigi, ar čia tai, ką Jis sakė, kad Jis darys? Aš niekada nemačiau šio asmens savo gyvenime. Dievas Danguje tai žino.

180 Šis vyras čia, atrodo labai stiprus ir sveikas. Bet ar matote tą šešėlį virš jo? Tai reiškia, nebent Dievas padės jam, jis neužtruks čia labai ilgai. Jam vėžys. Jis yra jūsų plaučiuose.

Dabar, žmogaus Sūnus yra čia.

Jo širdį slegia našta dėl berniuko, mažo vaiko. Ar ne taip? Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kas yra negerai tam vaikui? [Brolis sako: „Aš žinau, kad Jis gali“—Red.] Jis gali. Jam būna nedideli sąmonės užtemimo priepuoliai, kažkas panašaus į epilepsiją. Jis ką tik neseniai turėjo vieną. [„Ši rytą“.] Teisingai, ši rytą. Ir jūs tikite, kad jūs gyvensite, ir galėsite užauginti tą berniuką, ir su juo bus viskas tvarkoje? [„Taip“.]

181 Kur yra Čarlis Koks? Kur jis? Čarli, kur tu esi? Aš maniau, kad jis yra čia ši vakarą. Štai čia, Čarli. Gari, kur tu? Lari, ar jis čia? Jo berniukui buvo tas pats, lygiai tas pats dalykas. Kur tu, Lari? Ateik čia minutėlei. Na, štai ir tu. Šis mažas berniukas čia, turėjo tą patį. Jo tėvas ir motina yra labai geri mano draugai. Prieš daugelį metų aš ten buvau, ir tą berniuką ištiko priepuolis, tiesiog neteko sąmonės ir nualpo. Tai buvo epilepsija. Aš pagavau tai mažame berniuke, paprašiau Dievo, kad išgydytų jį. Nuo to laiko jis neturėjo nei vieno. Štai jo tėvas, jo motina sėdi čia kažkur; ir štai pats berniukas.

182 Ar dabar tikite, pone? (Ačiū tau, Lari.) Jūs tikite, pone? Tegul Dangaus Dievas suteikia jums tą patį, ir jums, kad gyventumėte ir užaugintumėte vaiką. Telaimina jus Dievas.

Pasimelskime.

183 Brangus Dieve, padėk jam. Aš meldžiu, kad Tavo gailestingumas ir malonė būtų ant jo ir palaimintų jį. Jėzaus Vardu.

184 Dabar grįžkite į Luizianą, laimingas, garbinkite Dievą už jį.

185 O, taip, jis buvo iš Luizianos, žinoma buvo, prie Čarlio ežero. Teisingai. Suprantate, dabar aš galiu pagauti jūsų mintis. Šlovė Dievui!

¹⁸⁶ Na, jūs prašote gero dalyko, jūs norite turėti kūdikį. Jūs jau turite vaikų, pora vaikų, bet jūs norite dar vieno. Te Dangaus Dievas suteikia tai jums, mano sese. Ateikite čia, aš tik noriu uždėti rankas.

¹⁸⁷ Brangus Dieve, suteik moteriai jos širdies troškimą, kadangi tai verta priežastis. Jėzaus Vardu. Amen.

Dabar eikite, turėkite vaiką.

¹⁸⁸ Dievas yra geras Dievas. Ar jūs tikite tu? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jis žino viską, ko mums reikia. Jis patenkina kiekvieną mūsų poreikį, jeigu mes tuo tikime. Jis pasakė: „Jei gali patikėti!“

¹⁸⁹ Kažkur esu spaudęs jums ranką. Aš nepamenu kur tai buvo, bet kažkur spaudžiau jums ranką. Aš tiesiog tiksliai nepamenu, bet mes buvome kažkur, šiandien kažkur, bet bet aš nežinau kur tai buvo. Bet tai nėra tai, apie ką mes čia kalbame. Jūs esate čia, kad pakalbėti, ar pasimelsti, norite, kad aš pasimelsčiau už kažką. Teisingai. Jo čia nėra. Jis yra Džordžijoje, serga. Jis ne tik serga, fiziškai, bet jis serga dvasiškai; jūsų pusbroliis. Ar jūs tikite, kad Dievas tuo pasirūpins, kadangi jūs stojote už jį? Jūs tikite? Prieikite čia, ir pasimelskime kartu.

¹⁹⁰ Brangus Dieve, suteik šiam vyrui jo širdies troškimą, kad jis galėtų nuvykti ir surasti tą vyrą besišaukiantį Dievo. Jėzaus Vardu aš to prašau. Amen.

Telaimina jus Dievas. Neabejokite. Tikėkite visa savo širdimi.

¹⁹¹ Kaip jūs laikotės? Aš ne todėl neištiesiau jums rankos, kad nenorėjau paspausti rankos jums, kai jūs ištiesėte savo ranką, aš kažką pastebėjau. Tai buvo šešėlis, tikrai tamsus ir juodas. Tai priežastis. Aš žinau, aš paėmiau jūsų ranką, tokiu būdu aš tai sužinojau, suprantate. O tai yra vėžys. Jūs tikite, kad Dievas gali jį patraukti? Jis yra ant jūsų krūtinės, kairėje pusėje. Jūs norite grįžti į Karoliną ir garbinti Viešpatį už išgydymą, ar ne? Suprantate, ką noriu pasakyti? Melskimės.

¹⁹² Brangus Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu, To, kuris dabar yra čia; vaikai valgo Dievo Duoną, tegul ir šis vaikas mėgaujasi tikėjimu, Dievo Duona, kurią Jis dabar duoda jam dėl jo išgydymo. Tegul jis eina ir būna sveikas, Jėzaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas, broli. Tikėkite visa savo širdimi.

Kaip jūs laikotės?

¹⁹³ Argi tai nėra nuostabus laikas? Atrodo, kad ant žmonių nužengia pagarbi baimė. Ar, tai galbūt skamba, mano ausyse, tiesiog lygtai kažkas vyksta, „Fju!“ Tiesiog kelia triukšmą, kaip „Fju“, štai taip, suprantate. Tai - vaikų Duona. Suprantate? Ji jūsų. Ji yra jums. Ji ne dėl manęs; Ji yra jums. Aš esu labai dėkingas, tiesiog šiuo metu dabar, aš ne. . . Aš esu sveikas, kiek man žinoma; bet Ji, taip pat, yra Duona man, kai man reikia. Tai

Duoda jums. Tai yra padrašinimas. Tiems, kurie net neserga, tai tik pakelia mūsų širdis arčiau Dievo.

¹⁹⁴ Tai būtent reikiamu metu, ką Jis pasakė, kad Jis darys: „Ir kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimo metu, kai bus apreikštas žmogaus sūnus“. Suprantate? „Ir, štai, Aš siunčiu jums pranašą Eliją prieš didingą ir siaubingą Viešpaties dieną. Jis sugražins žmonių širdis atgal prie Tėvo“. Suprantate? Suprantate?

¹⁹⁵ „Ir tuomet teisieji vaikščios ant nedorėlių, pelenų“. Jie degs kaip krosnis, suprantate, žemė degs. Mes matome kaip tenai viskas žlugs. Ir ugnikalniai išsivers visoje žemėje, ir dangūs liepsnos.

O, Amžių Uola, pasigailėk manęs dabar, ir tuomet.

¹⁹⁶ Kaip jūs laikotės? Na, vienas dalykas, jūs turite moterišką problemą, moteriškus sunkumus. Turite kitų dalykų. Jūs esate nervinga, tiesiog toks amžius, kai tampate nervinga. Įvairių rūšių komplikacijos. Bet jūs taip pat turite troškimą, kad gauti Šventąją Dvasią. Teisingai. Tai štai kas yra. Ar tikite, kad jūs esate. . . Ar viską išpažinote? Ar jūs tikite, jeigu aš uždėsiu ant jūsų rankas ir paprašysiu Dievo, kad tai padarytų, kad ateitų Šventoji Dvasia? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Jūs tuo tikite? [Taip, pone“.] Melskimės.

¹⁹⁷ Brangus Dieve, aš dedu rankas ant šios moters, apaštališku būdu, ir prašau, kad ji gautų Šventosios Dvasios krikštą. Jėzaus Kristaus Vardu, tegul ji gauna Tai. Amen.

¹⁹⁸ Neabejokite tuo. Tai priklauso jums. Tai yra jūsų. Tai - vaikų Duona.

¹⁹⁹ Patyrėte tokį keistą pojūtį, kai aš pasakiau: „moteriškos problemos“, ar ne? Kadangi tai, ką jūs taip pat turėjote. Taigi, dabar jūs tikite, kad su jumis viskas bus gerai? Eikite, tiesiog dėkokite Viešpačiui.

²⁰⁰ Kaip jūs laikotės? Ar jūs tikite visa savo širdimi? Jūs tikite, kad galėsite vėl valgyti taip, kaip jūs valgėte seniau? Gerai. Eikite, ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie. Aš tuo tikiu“. Viešpaties Buvimas.

²⁰¹ Ar jūs tikite, kad nugaros problema paliks jus, ir jūs būsite sveikas? Gerai. Tiesiog eikite, sakykite: „Ačiū Tau, brangus Dieve“, ir Dievas tai suteiks.

²⁰² Jūs tikite, kad galite būti sveika, kad Viešpats jus išgydys ir nebebus jokio artrito, pasveiksite ir būsite sveika? Jūs tikite tuo? Eikite, dėkodama Jam, sakykite: „Viešpatie, aš tai priimu visa savo širdimi, ir aš tikiu tu“.

Kaip visi kiti ten, ar Tuo tikite?

²⁰³ Jūs tiesiai čia, uždėkite savo ranką ant moters, sėdinčios šalia jūsų, pasakykite jai, kad venų išsiplėtimas ir artritas ją paliks. Kai ji. . . ? . . .

204 Telaimina jus Dievas. Ar jūs tikite, kad dabar pasveiksite? Eikite namo ir būkite. Telaimina jus Dievas. Eikite savo keliu, ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau“.

205 Kaip jūs laikotės? [Sesuo sako: „Šlovė Viešpačiui“—Red.] Ar jūs tikite, kad moteriška problema jus taip pat paliks? [„Aš tikiu“.] Ir jūs būsite sveika? [„Ačiū Tau, Jėzau“.] Eikite, ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie“. [„Ačiū Tau, Jėzau“.]

206 Kaip jūs laikotės? [Sesuo sako: „Patempiau kremzlę“—Red.] Na, tai bent, tai bent! [„Toten“.] Aš žinau jūsų vardą. Aš— aš anksčiau... [„Toten“.] kai aš buvau pastoriumi baptistų bažnyčioje. [„Toten“.] Toten. [„Dela Toten“.] Sesė Dela Toten. Jūs dabar kenčiate dėl nugaros problemų. [„Taip“.] Dabar, viskas bus gerai. Ar jūs tikite, kad Jis jus išgydys? [„Taip“.] Ar jūs pamenate, kas nutiko ten Miltauno baptistų bažnyčioje, prieš daugelį metų? [„Taip, aš tai prisimenu!“] Jis tebėra tas pats Dievas šiandien. [„O, ačiū Dievui!“] Telaimina jus Dievas, mano sese.

Džordž Raight, kur tu esi? Tu pameni? Tai bent, kaip. . .

Jūs tikite, jeigu aš tik uždėsiu savo rankas ant jūsų, tame patepime, jūs tikite, kad jūs pasveiksite? Ateikite čia. Jėzaus Kristaus Vardu te būna ji išgydyta. Amen. Turėkite tikėjimą!

Na, ar jūs visi tikite, visa savo širdimi? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

207 Dabar, kaip nuostabiai tai atgaivina senus prisiminimus, matant šią ponią. Aš dar negaliu prisiminti jos vardo, bet aš. . . [Kažkas sako: „Toten“—Red.] Toten. Toten, teisingai. O, taip, jos dukra buvo Berti. Teisingai. Būtent taip. Negalvokite, kad aš išėjau iš savęs, aš tiesiog šiek tiek, žinote, kažkas panašaus į. . . Aš negaliu to paaiškinti.

208 Bet jūsų nugaros problema dinga, ponija. Eikite, šlovinkite Viešpatį, ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie“.

209 Jūs tikite, kad su jūsų širdies problema taip pat bus gerai? [Ligonis sako: „Taip“—Red.] Tiesiog eikite, džiaukitės, ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau“, ir tikėkite Tuo. Gerai. Dabar turėkite tikėjimą. Neabejokite.

210 Priekite, ponija. Ar jūs tikite visa savo širdimi? Pas jus daug dalykų yra netvarkoje. Jūs taip pat turite nugaros problemą. Ar jūs tikite, kad Dievas padarys jus sveiką? Gerai. tiesiog eikite, džiaukitės. Tai, tai Jis, kuris leidžia jums jausti tokiu būdu. Ačiū Viešpatie. Telaimina jus Dievas, sese.

211 Sveikas, sūneli. [Berniukas sako: „Sveiki!“—Red.] Ar jūs tikite, kad Dievas išgydys šio vaiko nervingumą, ir jis pasveiks? Jūs tikite tuo? Gerai. Sveikas, bičiuli, leisk man paspausti tau ranką.

212 Brangus Dieve, pašalink šį blogį nuo šio berniuko, ir te jis gyvena ir būna normalus. Jėzaus Vardu. Amen.

213 Telaimina jus Dievas, broli. Jūs tikite tuo, ar ne? Jums viskas bus gerai. Nei kiek neabejokite.

214 Per daug jaunas, kad turėtum širdies problemą. Ar jūs tikite, kad Dievas gali jus išgydyti? [Ligonis sako: „Taip, pone“—Red.] Eikite, sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie, kad mane išgydei“.

215 Ar jūs tikite, kad Dievas išgydys skrandžio problemą ir jūs pasveiksite? Eikite, dėliuokitės, ir sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie“.

216 Jis tebėra Dievas, ar ne? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Vienintelis dalykas, kurį jūs turite padaryti - tai tiesiog tikėti. Ar ne taip? Ar jūs tikite žmogaus Sūnumi paskutinėmis dienomis?

217 kažkas įvyko čia, prieš keletą minučių, ir aš negaliu... mėginu surasti kur tai buvo. kažkas turėjo tikėjimą, ir kažką padarė. Ar, galbūt aš rašiu juos sekantį sekmadienį, ar kada aš galėsiu. Ar jūs—jūs. . . Štai ir vėl tai. Jūs pakėlėte ranką. Ar jūs tikite, kad Dievas gali išgydyti tą širdies problemą, padaryti jus sveika, išgydyti jūsų dukrą, štai ten su—su. . . Jūs tikite tuo? Ponia Nef, jūs tikite, kad Dievas. . . Leo Nef. Aš jūsų nepažįstu, bet tai, kas jūs esate. Jūs turite širdies problemą, ir jūsų mažoji dukrelė turi inkstų problemą. Jūs tikite, kad ji pasveiks? Jūsų tikėjimas jus išgydo. Tikėkite visa savo širdimi.

218 Jūs ten gale, prie baseino, stovite ten, su skrandžio problema, Jėzus Kristus jus išgydo.

219 Jūs tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Dabar uždėkime savo rankas vieni ant kitų. O, pagalvokite apie valandą, kurioje mes esame, pagalvokite apie laiką. Pagalvokite, kad mes esame pačiame Jėzaus Kristaus Artume, Dievo Sūnaus. Jis pažadėjo, kad Jis tai darys paskutinėmis dienomis. Aš esu uždėjęs rankas ant šių skepetaičių.

220 Brangus Dieve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum tas skepetėles, žmonių kūnų išgydymui, per Jėzaus Kristaus Vardą.

221 Dabar, jums uždėjęs rankas vienas ant kito, kiekvienas iš jūsų esate Kristaus Kūno nariai. Ta pati Šventoji Dvasia, kuri pažadėjo apreikšti širdžių paslaptis ir daryti tuos dalykus, Ji yra jūmyse. Jūs esate Jo dalis, ir Jis yra jūsų dalis. Taigi, Jis pasakė tai: „Šie ženklai lydės tuo, kurie tiki“. Tai jūs. „Jeigu jie dės rankas ant ligonių, jie pasveiks“. Dabar, nesimelskite už save, melskitės už tą, ant kurio uždėjote rankas, kadangi jie meldžiasi už jus. Dabar melskimės kartu, ir te nebūna nė vieno paliejusio asmens šiame pastate. Kam mus dar ilgiau laukti, mano brangus broli, sese, štai Jis, Šventoji Dvasia, Dievas, tiesiai čia, tas pats Dalykas, apie kurį mes kalbėjome.

222 Brangus Jėzau, mes atpažįstame Tavo Buvimą. Praeitą dieną Tu gražinai tą mažą kūdikį gyvenimui, po to kai jis mirė, per tikėjimo maldą. Brangus Dieve, čia yra daug tokių, prie kurių

mes negalėjome priėti, laikas praėjo, bet jie uždėjo rankas vienas ant kito. Jie yra tikintys. Mes sėdime Viešpaties Jėzaus Kristaus Artume, prikelti iš mirusių, to paties vakar, šiandien ir per amžius.

²²³ Šėtone, tu esi nugalėtas! Jėzus Kristus nugalėjo tave! Jis prisikėlė iš mirusių ir ši vakarą stovi tarp mūsų, patvirtindamas šią paskutinių dienų Žinią. Išeik iš šių žmonių! Palik juos Jėzaus Kristaus Vardu! „Mano Vardu jie išvarinės demonus“, - ir tu esi išvaromas. Jėzaus Kristaus Vardu, palik ši susirinkimą!

²²⁴ Dabar, kiekvienas iš jūsų, kurie priimate savo išgydymą, atsistokite. Visi, kurie priimate savo išgydymą, atsistokite. Iškelkite savo rankas ir atiduokite Jam šlovę!

„Aš dabar priimu savo išgydymą“, - pasakykite tai Dievui. Aš dabar priimu savo išgydymą. [Susirinkimas sako: „Aš dabar priimu savo išgydymą“—Red.] Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius, Kristau. [„Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius, Kristau“.] Dabar aš tikiu Tavimi. [„Dabar aš tikiu Tavimi“.] Padėk mano netikėjimui. [„Padėk mano netikėjimui“.] Amen. [„Amen“.]

Aš šlovinsiu Jį, aš šlovinsiu Jį,
Šlovinsiu Avinėlių, nužudytą už nusidėjėlius;
Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės,
Nes Jo Kraujas nuplovė kiekvieną dėmę.

²²⁵ Ar jūs mylite Jį? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tuomet šlovinkime Jį. Visi, su iškeltomis rankomis, atiduokite Jam šlovę, kol brolis ateis čia, kad mus paleistų.

DVASINIS MAISTAS REIKIAMU LAIKU LIT65-0718E
(Spiritual Food In Due Season)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba Sekmadienio vakarą, 1965 m. liepos 18 d. Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV., paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org